UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

1867 1967

30
БЕРЕЗНЯ, 1967
Число No. 13
тижневик "УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXIX Vol. XXXIX
MARCH 30, 1967

Пожвавлення в будівництві домів

Міністер праці Николсон заповів рекордове пожвавлення в будівництві домів цеї весни. Він сказав, що Канада буде мати проблеми з домами необмежений час, однак критичний час уже проминув.

Николсон, що є відповідальний за федеральну програму будови домів сказав, що мешканці великих міст у майбутньому мусітимуть відказатися від приватних домів і осідатися в апартаментних бльоках.

Міністер додав, що будівничі звернулися за урядовими позичками на будову домів у великому числі і в половині березня затверджено позик на 80% більше, як минулого року в тому часі.

Закон про введення автоматизму в праці

Міністер праці Маршан зробив виразний натяк, що уряд задумує провести закон, який примусить працедавців повідомити робітників принаймні три місяці наперед про способи праці автоматами в місцях їх занять.

Міністер додав, що може зайти потреба увести нову процедуру, на основі якої юнії в деяких обставинах могли б поставити справу автоматизму в окремих переговорах, не чекаючи аж вийде реченець колективної угоди.

Мін. Маршан, давніше президент крайової конфедерації робітничих юній, промовляв в Оттаві до 250 представників робітництва і промислу.

Учителі зажадали нової підвишки

Учителі в Алберті зажадали 18 до 22 проц. підвишки платень у 1967-68 шкільному році. Вони заповіли нестачу вчителів в Алберті, якщо переговори розібʼються.

Представник учительської організації в Едмонтоні сказав: "Якщо шкільні ради сподіваються дістати добру кількість учителів, мусять почати платити ринкову ціну".

Учителі зі ступнем "Бечелор оф Артс" тепер починають з платнею $5,600 і можуть дійти до $9,900. До цього мають такі додатки, як платні відпустки у випадку занедужання, вакації, пенсійний плян — який є одним з найліпших у Канаді.

Микола ЛІВИЦЬКИЙ
президент УНР

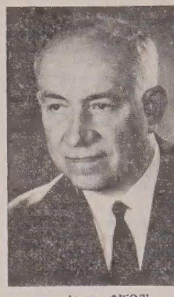

д-р Атанас ФІГОЛЬ
голова ВО УНРади

Микола Лівицький – президент УНР

На президента Української Народної Республіки вибрано п. Миколу Лівицького, який досі був головою Виконного Органу Української Національної Ради, а після смерти д-ра Степана Витвицького також виконував обовʼязки президента УНР. Новим головою уряду державного центру в екзилі є д-р Атанас Фіголь, який не належить до жодної політичної партії.

Головою УНРади (екзильного парляменту) став д-р Яків Маковецький (ОУН). За повідомленням Українського інформаційного бюра в Мюнхені, фракцію організації націоналістів ОУНз (Організація українських націоналістів за кордоном) прийнято до УНРади.

Вибори відбулися в Мюнхені в час 6-ої сесії УНРади, що тривала від 18 до 22 березня. Більше інформацій — на стор. 3 і 4 в цьому числі «УВ».

300 шпигунів у НАТО для Росії

В Турині (Італії) арештували й обвинуватили за шпигунство в користь Росії Дж. Рінальді і його жінку Анґелю Марію. Рінальді сказав у слідстві, що яких 300 осіб на праці в НАТО (північно - атлянтійським оборонним союзі західних держав) є вплутаних у шпигунство для комуністів. Він виявив, що шпигунські клітини діють у кожній військовій базі НАТО в Европі, в малій чи великій, тайній або менше секретній.

Інформатор італійського уряду сказав, що одночасно арештовано під замітом шпигунства цивільних агентів і військових у Греції, Еспанії, Швайцарії й на Кипрі.

В аферу Рінальді є вмішаний советський дипломат, який виїхав літаком з жінкою і сином до Москви, скоро тільки обвинувачено Ренальді. Непідтверджена вістка з Риму каже, що італійський уряд видалив з краю советського аташе Юрія Павленка. Італійська контррозвідка приловила Павленка, як він виймав папери й мікрофільми з поштової скриньки в місцевості поза Римом.

Поліція сказала, що в шпикунство замішаний третій москаль, відомий під іменем Асурі Ґудар. Він не був на лісті персоналу советської амбасади в Римі і кудись звіяв.

Рінальді, професійний парашутист, якому 39 років, і його 52-літня жінка виїхали до Москви з Парижу минулого року і там відбули шпигунський курс.

Заворушення в Індії

У Джайпур, 400,000-ій столиці індійського стейту Раджастан, вибухли заворушення для протесту проти створення уряду конґресовою партією прем'єра Індіри Ґанді. Ця партія програла в недавніх виборах.

Криваві демонстрації тривали три дні. Військо стріляло до демонстрантів і вбило шість осіб та поранило 50. Арештовано 325 демонстрантів, проголошено виняткове положення в місті і заборону виходити на вулиці 24 години на добу, за винятком трьох годин у день, щоб мешканці могли купити собі поживи.

Покарання дипломатів за втечу Свєтлани

Кремль відкликав з Ню Делі кількох дипломатів і поліційних агентів, які мусять відповісти за втечу дочки Сталіна з Індії на захід. Відкликано амбасадора Івана Бенедіктова, який вісім років був на позиції в Ню Делі. Раніше він був сталінським міністром хліборобства від 1947-1953 р.

Як виявилося, амбасада і спеціяльні висланці з Москви робили усильні старання, щоб примусити Светляну до повороту до СССР. Вона перейшла нарешті до будинку амбасади 6 березня, звідки за три дні мала виїхати літаком до Москви, але ввечері 8 березня втекла з-під ока агентів безпеки й попросила помочі в недалекій американській амбасаді. Кілька годин пізніше амбасада посадила її на літак і вночі вивезли до Риму, а звідти до Швайцарії.

Кипр прогнав дипломата СССР

Уряд на Кипрі прогнав советського аташе Бориса Петріна і Ніколая Ранова, який працював у Нікосії для советської повітряної лінії Аерофлот. Обидва відлетіли літаком до кількох годин.

Кипрський уряд сказав, що вони були членами советської шпигунської групи, яка добувала військові тайни НАТО в Европі й середноземних країнах. Контррозвідка арештувала неназване число кипрійців, а також у Греції відбуваються арештування.

Середземноморський острів Кипр був би стратегічною морською твердинею у війні з Росією. Шпигунська організація поширила свою роботу від Скандинавії на терени в Африці, що прилягають до Середземного моря.

Джорджіо Рінальді, якого арештовано в Турині з жінкою й шофером, відмовляється їсти й пити, крім варених яєць, боячись отруєння. Італійські слідчі сказали, що його нерви "розлетілися на кусні".

КАСИР У БАНКУ ПОМИЛИВСЯ НА $1,800

Невідомий чоловік зайшов до Роял банку в Ванкувері, поклав два 100-долярові банкноти перед касиром і вийшов з банку з $1,800 зміняними банкнотами. Касир прийняв помилково $200 за $2,000.

Банк сподівається, що костомер зрозуміє помилку й зверне чужі гроші.

Вел. П'ятниця і Великдень у Ватикані

Нова енцикліка про розвиток народів

Папа Павло VI ніс хрест у Велику п'ятницю в процесійнім поході з римського колізею, на пам'ять про хрестну дорогу Христа на Голгофту. Прочани й туристи зібралися зовні величезної камінної арени, колись скропленої кров'ю християнських мучеників.

В одному місці промови Папа сказав до тисяч людей, що зібралися довкола руїн поганського Риму, що в світі відбуваються тривожні події, й поновив побоювання через війну у В'єтнамі та внутрішній конфлікт у Китаю.

На Великдень Папа промовив з трону в соборі св. Петра. Він сказав, що його особисту радість у празник воскресення Христового притьмарили події в світі. Проте Папа висловив надію на мир, помимо упертих конфліктів та небезпечних і велетенських проблем.

Вселенський Архиерей заповів, що у вівторок (28 березня) появиться велика папська енцикліка на тему соціяльної справедливости і покінчення убозтва та голоду. Це вже п'ята енцикліка за 3½-річного володіння Папи Павла VI.

Промову Папи вислухало 250,000 людей на площі св. Петра.

СНІГ НА ВЕЛИКДЕНЬ В ЄРУСАЛИМІ

В Єрусалимі впав сніг на Великдень, перший від десятка років, і зменшив число прочан до мармурового гробу Христа. В ізраїльській частині Єрусалиму всі відправи до сходу сонця відбулися в святинях. Вулиці були вкриті топленим снігом.

Зміни в федеральному кабінеті

Коли парлямент зійдеться наново 3 квітня, прем'єр Пірсон проголосить зміни в кабінеті. Два міністри, що вийдуть з уряду з уваги на здоров'я, є міністер справедливости Лусієн Карден, який відкриє власне підприємство, і Ґі Фавро — президент приві кавнсил, що буде назначений суддею вищого суду в Квебеку.

Третій квебекський ліберал, кол. державний секретар Моріс Лямонтань, також зречеться посольства й буде назначений сенатором. Він також вернеться вчити в університеті.

Також міністер праці Дж. Р. Николсон хоче вийти з кабінету, щоб міг стати президентом суду в Бр. Колюмбії.

Однак є можливе, що прем'єр Пірсон переконає усіх трьох міністрів, щоб стрималися з резиґнацією до кінця сесії парляменту, за місяць або два.

В оттавських колах сподіваються, що два ресорти, які тепер має мін. Фавро, будуть перебрані двома міністрами, тепер без теки. Попередній міністер фінансів Валтер Ґордон стане президентом приві кавнсил, а молодший міністер без теки Джон Тирнер стане генеральним реєстрарем.

Традиційно репрезентативний пост міністра справедливости обійме, мабуть, міністер державних робіт Джордж Мекілрейт, або генеральний солиситор Лері Пеннел.

Вихід з уряду Фавро і Кардена означає, що на їх місце станують новими міністрами два квебекські лібералі.

Чи генеральний губернатор – потрібний?

Французька преса дебатує над питанням, чи Канада потребує генерального губернатора.

Скрайнє націоналістична преса заявляється, очевидно, за скасуванням цього уряду. Однак загальну увагу в Канаді звернув виступ квебекського англійця Еріка Керанса, видного посла й кол. міністра в квебекськім провінційнім уряді. Він пропонує, щоб не спішитися з назначенням нового ген. губернатора, а дати довгий час до надуми, в якому канадці і їх провідники могли б застановитися над важливістю цього посту. Він навіть сподівається, що ця позиція буде скасована.

Французька поміркована преса в Квебеку ставиться практично до цього питання і вказує, що воно є получене з більшою проблемою "нашого монархістичного устрою і ролею Корони". Навіть якщо б дано канадцям довгий час до надуми — пише монтреальський Ле Девуар, велика більшість їх гляділа б далі на цей офіційний пост не як на непотрібний пост, але вважала б його важливою користю, інструментом, що заслуговує, щоб задержати його на службі канадської федерації.

Новіша вістка з Оттави каже, що новий генеральний губернатор буде іменований дуже скоро.

Канадська допомога Північному В'єтнамові?

Міністер закордонних справ Мартін сказав, що Канада є готова дати допомогу цивільному населенню Північного В'єтнаму, якщо його уряд звернеться з проханням до канадського уряду.

Провідник опозиції Джон Діфенбейкер відповів, що канадська допомога для цивільних у Північному В'єтнамі є в засаді неприйнятна і можна пояснювати її як "заохоту для ворогів Злучених Держав і ворогів самої свободи".

Папа остеріг черниці щодо одягів

Папа Павло VI остеріг черниці, щоб не доводили вкрай модернізацію свого вбрання.

На спеціяльній авдієнції настоятельок яких 2,200 католицьких релігійних жіночих чинів і згромаджень, Папа сказав, що модернізування одягу безумовно потрібне.

«Однак треба вважати, щоб не йти від одної крайности до другої. Монаший одяг, з уваги на його простоту і скромність треба залишити завжди, згідно з довгою традицією Церкви — видну ознаку, з якої всі можуть розпізнати стан життя, що його взяла на себе освячена дівиця».

Рух, щоб змінити одяг черниць — передусім у тропічних країнах, де багато черниць ще тепер носять тяжкий одяг — здобув підтримку від кількох років.

КАСТРО ЛАЄ РОСІЮ

Кубинський диктатор Кастро виголосив несподівано промову на сходах Гаванського університету, в якій гостро напав на СССР за вдержування зв'язків з "олігархічними урядами" в Латинській Америці, щоб винищувати (кастрівську) революцію на континенті.

Кастро незалежний. Нещодавно він гостро напав на Китай.

15 РОКІВ ДЛЯ ПОЛКОВНИКА ШПИГУНА

Суд в Александрії, Вайомінґ, засудив відставного американського підполковника В. Гвелена на 15 років в'язниці за передавання військових тайн советським аґентам.

$10,000 кари для советського капітана

Американський суд в Енкоредж (на Алясці) покарав капітана советського рибальського судна за порушення територіяльних вод гривною $10,000. Капітан Кущенко не міг заплатити кари і просидів день у в'язниці, а мабуть просидить і два дні довше, заки советський уряд пришле гроші.

Проголошуючи присуд суддя сказав, що він вирішив наложити найвищу грошову кару $10,000, а міг ще засудити його на в'язницю і сконфіскувати судно з раками.

2-го березня американська прибережна сторожа наложила арешт на інше советське рибальське судно за порушення територіяльних вод і суддя покарав капітана гривною $5,000.

Советські рибальські судна ловлять рибку на прибережних водах чужих держав і шпигують.

Коротні вісти

* **Папа Павло VI** можливо поїде до Південної Америки на другий рік, щоб бути присутнім на Евхаристійнім Конґресі в Боґоті, столиці Колумбії. Однак ватиканські кола сказали, що остаточного рішення не зроблено.

* **Британія** відкличе дві-п'ятих війська на початку 1968 р., розташованого від Суезу на схід до Китайського моря. Це не значить, що змаліла небезпекна на Далекому Сході. Відкликала з причини фінансових коштів і політичного натиску в Англії. Британія має 60,000 війська на сході.

* **Канадці** борються з посухою в Індії. Канадський літак привіз дві вертничі машини до стейтів Біґар і Брадеш, щоб вертіти криниці...

* **Жидам** в їх релігійних центрах у СССР — Ленінграді, Києві і Тифлісі, перший раз дозволено пекти мацу на свято Пасхи. Тільки три роки тому скасовано законну заборону для християн — пекти паску на Великдень.

* **Таких дурних не знайдуть** — Вороги Зл. Держав, т.зв. мирові групи в Лондоні й Каліфорнії, продумали новий спосіб проти американського бомбардування Північного В'єтнаму: хочуть підшукати 100 добровольців, щоб поїхали туди "як мирова армія" й виставили свої голови в місцях, на які американські літаки скидають бомби.

* **Виправа до бігуна** — Десять осіб, під проводом Р. Плейстера з Міннеаполіс, їде моторовими санками до північного бігуна. Якщо вони доїдуть, то це буде друга виправа, якій удалося дійти до бігуна по ледові. Адмірал Пірі доїхав до бігуна в 1909 санками з собаками.

* **Французьке** військо обступило арабську дільницю в Джібуті, столиці французької Сомалі, щоб вислати на заслання 2,000 мужчин, жінок і дітей. Це пацифікація сомалійських націоналістів, які хочуть прилучити французьку Сомалі до сусідньої незалежної республіки Сомалі.

* **Тисячі** правовірних магометан з цілого світу є тепер в пустинному місті Мекці, в Саудській Арабії, щоб виконати обов'язок цілого життя — відбути прощу до святого місця, коли це можливе. Цього року сподіваються 500,000 прочан. Декотрі гарячі мусулмани не вернуться ніколи додому, бо багато їх сповнили своє останнє бажання.

* **Нових сім** землетрусів навістили місто Ташкент у СССР. Були втрати в людях і поважні матеріяльні шкоди. Це був 73-ий землетрус від минулого квітня.

* **В Котабато,** на Філіпінах, бандит убив чотирма кулями міського суддю, як він клячав у католицькій церкві і приймав св. Причастя на Великдень. В тому самому випадку згинула 45-літня мати семеро дітей. Бандит утік.

ДВА БІЛЬЙОНИ МЕНШЕ

Міністер прибутків Бенсон повідомив парлямент, що уряд має в пляні видати рекордову суму $11,200,-000,000 в новому фіскальному році.

Це коло 2 більйони долярів більше, як уряд сподівається дістати з різних податків цього року. Вихід — нові податки.

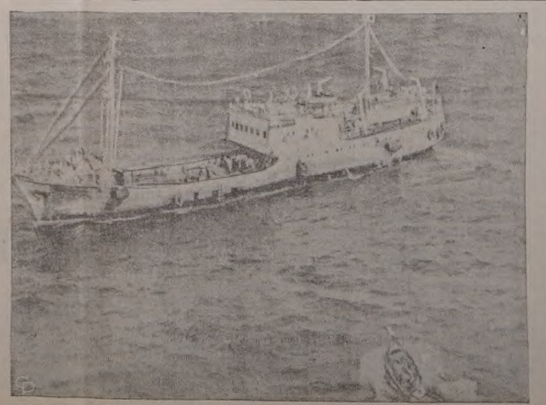

Мале судно американської прибережної сторожі пливе до советського корабля коло Ко... на Алясці, який ловив рибу на американських територіяльних водах.

Зміни в Юґославії і еміґрація (2)

ЩО ДУМАЮТЬ СЕРБИ, А ЩО — ХОРВАТИ

Антін В. ІВАХНЮК

Перша частина цієї статті вміщена в ч. 9 «УВістей»

«Одне ясне, що вже не може бути Югославії версайського і ялтинського типу. Вона вже не така, якою була 1918 р.» — пише хорватський журналіст Богдан Радіца у вінніпезькому тижневику «Хрватскі глас» (7 січня ц.р., «Роздумування звичайного хорвата»).

«До глибоких змін у Югославії дійде і без загальної світової війни» — твердить д-р Юре Петрічевіч у квартальнику «Хрватска ревія» (ч. 1, вересень 1966, Париж «Шлях, як здобути хорватську державу та взаємини між державами-наслідницями Югославії»).

Ще додамо, що й словенський видатний політик д-р М. Крек розглядає питання розпаду Югославії і намагається передбачити майбутню розв'язку.

ЗМІНИ В РЕСПУБЛІКАХ

А що зміни в Юґославії просуваються швидким кроком, то бачимо з того, як поодинокі республіки унезалежнюються від Београду.

«Покликаючись на самоуправу, — каже цитований вище д-р Петрічевіч, — поодинокі республіки й економічні підприємства щораз більше звільняються від центрального керування в Београді, що його мають у руках серби і яке провадиться в інтересі Сербії. Цей розвиток пішов уже так далеко, що поодинокі республіки унезалежнюють, наприклад, адміністрацію своїх залізниць, для яких заводять окремі тарифи та приписи, що різняться від інших республік, і спільні відносини республіканських залізниць набирають характеру відносин між різними державами».

У Югославії проходить у першій мірі господарська децентралізація. Тепер уже говорять і про реорганізацію союзного війська на союзне та республіканське.

Як хорвати сприймають ці зміни?

Звичайно, вони, як і словенці, інакше дивляться, ніж серби, як треба злаштувати південнослов'янський простір, зокрема взаємини між трьома основними народами сучасної Югославії — сербами, хорватами та словенцями. Для орієнтації подаємо, що сербів і хорватів приблизно однаково між 5 і 6 мільйонами залежно, з чиєї статистики черпати дані. Словенців — понад півтора мільйона.

Хорвати вважають, що серби не спроможні «керувати однією багатонаціональною державою» (Б. Радіца). Тим то дають свою розв'язку.

З цього погляду цікавий квартальник «Хрватска ревія», що виходив упродовж 15 років у Буенос-Айресі, а недавно перенісся до Парижа, щоб бути «близько до батьківщини». Це — «орган вільної хорватської інтеліґенції», а редактором журналу — письменник Вінко Ніколіч.

У 1-ому паризькому числі Ніколіч підкреслює, що «в цей вирішальний час» треба «будувати моста між батьківщиною та еміґрацією, щоб таким способом ми загатили провалля, і вирівняли різниці, і загладили спори». Їхня мета — спільно збудувати «сучасну демократичну хорватську державу, де б не було різниці між громадянами ні за вірою, ні за ідеологіями, ані навіть за національною приналежністю».

Також голова Хорватської селянської партії (після смерти д-ра Мачека) д-р Юрай Крнєвич заступає таку саму думку.

Усі вони покладають надії на хорватський народ у Хорватії, не виключаючи хорватських комуністів, а свою працю вважають тільки допоміжною.

«Кожний голос опору, що приходить з терену, сильніший за те, що ми можемо зробити. Опір на батьківщині, а не голос еміґрантів на Заході може освідомити Захід» (Б. Радіца).

Якщо ми пригадаємо собі наші не дуже то політичні спори у зв'язку із зверненням наших культурних діячів з України, або гарячу дискусію журналістів довкруги самого слова «звернення» у заголовку до журналістів України, то виразніше стане політичний глузд звернення хорватів поза батьківщиною до хорватських комуністів.

«Хорватські комуністи, у цей час на вас спочиває долею призначена повнність та історична відповідальність! Ви насамперед і понад усе — хорвати, а потім комуністи! Учіться цього і від сербів, і від словенців! Відповідальність — ваша за майбутнє Хорватії, батьківщини усіх нас!» (Вінко Ніколіч. «Послання батьківщині», «Хрватська ревія», ч. 4, грудень 1965, Буенос-Айрес).

«Хорватським і словенським комуністам ми звертаємо увагу: як не стане Тіта, београдська гегемонія Ранковіч-Чече-Стефановічевого типу пожере й їх, якщо вони вже тепер не озброяться у своїм домі» (Б. Радіца).

МІЖНАРОДНЕ СТАНОВИЩЕ

У статті п.з. «У зв'язку з теперішньою державною кризою та можливістю недалекого розпаду Югославії» д-р Юре Петрозіч дає аналізу світової політики, яка її користь для хорватських політичних прямувань і як хорвати собі уявляють устрій хорватської держави, а теж і впорядкування простору сучасної Югославії.

Це дуже солідна праця, не зважаючи на її журнальний характер. Доречно буде згадати, що така праця у нас, щодо сходу Европи, дуже потрібна, щоб і свої, і чужі орієнтувалися, як ми уявляємо собі політичне та господарське впорядкування східньоевропейського простору.

Автор розцінює інакше світову ситуацію, як це загально у нас прийнято. Виходячи з того, що «точка тяжіння европейської політики лежить у Франції, Радянському Союзі та Америці», д-р Петрічевіч розглядає їхню сучасну політику зі становища інтересів хорватського народу.

Автор тієї думки, що, з уваги на довший проміжок часу, Америка працює в інтересі поневолених народів, підтримує вільні й демократичні держави та намагається у міжнародних взаєминах дійти до співпраці, помагає слабим і працює для перемоги справжнього універсалізму в демократичному розумінні, взаємної допомоги та співпраці і з метою здійснити у світі мир. Усе це йде в користь хорватських національних прямувань, якими на руку йде американська ґлобальна політика».

«Франція бажає поширити свій вплив щодальше на схід і провести з Радянським Союзом розмежування сфер зацікавлення. Поневоленим европейським народам корисно, коли де-Голь підкреслює право самовизначення народів. А що не тільки хорвати, а й інші східньослов'янські народи, не здійснили цього права, то французька політика йде назустріч цим народам».

Тільки «радянська військова інтервенція», на думку хорватського автора, могла б спасти комуністичну Югославію в її кризі. Одначе автор не бачить такої можливости через конфлікт з Китаєм.

«Нині в Европі Радянський Союз є насправді в оборонній позиції. Він мусить своїм сателітам давати щораз більше волі, а одного дня мусітиме їм визнати незалежність політичну, економічну та військову. Отже, Радянський Союз не може проковтнути бльок сателітів, ані сферу свого зацікавлення з Европі, яку дістав перемогою в ІІ-ій світовій війні. Він мусить поступово відступати на Схід, у давні кордони російської національної (? — аі) території та впливу».

Як не дивно, але й хорватський автор, що орієнтується з української проблематиці, уважає, подібно до сербів, колишні кордони СССР «російською національною територією».

Він уважає, що труднощі сербів не тільки з хорватами та словенцями, але й з болгарами (через Македонію) та альбанцями, яких у Югославії з мільйон, сприяють позитивній розв'язці хорватських політичних прямувань.

Річ ясна, хорвати не закликають своїх земляків до повстання, бо «до глибоких змін у Югославії та Хорватії прийде без загальної світової війни... Зміни наступлять ізсередини, логіка та динаміка внутрішнього розвитку приведе до відкритої кризи, в чиїй розв'язці міжнародні чинники тоді будуть дуже важливі».

Яку ж розв'язку бачать хорвати поза рідними землями?

Насамперед, як пише Ніколіч, «ми не проповідуємо ненависти ні помсти, але любов і спокій» для всіх, в тому й для сербів. Вони уважають, що ідея південнослов'янства (югослов'янства) і концепція югославської держави скрахувала. Тому їхня оцінка така: «сучасні республіки — це реальні основи, що існують, для дальшого вирішування національного питання хорватів та інших не-сербських народів Югославії... Це перехідний етап, де хорватські позиції міцнішають напередодні повного відділення хорватських земель від Сербії».

Самостійні держави, що повтануть на звалищах Югославії, «мусять піти шляхом сучасної інтеґрації західньої Европи». Між ними повинна бути митна унія, спільний торговельний ринок координація цілої економіки та соціяльної політики тощо, але зі становища суверенних прав кожної держави.

При цьому треба згадати, що ці хорватські середовища відкидають і засуджують «неполітичний і кримінальний усташський провід» (Б. Радіца), який за час їхнього режиму в Хорватській незалежній державі (1941-45) звів нанівець хорватсько-сербське порозуміння.

Це, без сумніву, конструктивний погляд переважної більшости хорватської еміґрації чи поселенців у західньому світі на сучасну ситуацію в Югославії.

Світовий конґрес таки буде

Світовий конґрес вільних українців таки відбудеться в Ню Йорку в листопаді цього року і триватиме цілий тиждень.

На нарадах підготовчого комітету конґресу та програмової комісії, що відбулися у Вінніпеґу, переборено деякі перешкоди, що з'явились останнім часом. На вінніпезьку нараду прибули із ЗДА представники УККА і т.зв. опозиції.

Підготовчий комітет буде мати наступну нараду в Торонті першого тижня травня.

Шевченківська медаля – М. Мандриці

З приводу 80-річчя Микити Мандрики Українська Наукова Рада відзначила його срібною шевченківською медалею за письменницьку творчість.

Д-р М. Мандрика, кол. член Центральної Ради, є автором збірок лірики і праць на економічні й політичні теми. Він живе у Вінніпезі. Через недугу не міг бути на недавній прилюдній шевченківській сесії УВАН у Вінніпезі, в час якої проголошено відзначення для нього.

«Це вдруге, — сказав проф. Я. Рудницький, — Українська Наукова Рада відзначає Шевченківською срібною медалею визначного українського письменника, літературознавця та заслуженого громадського діяча; першу медалю одержав декілька років тому письменник Улас Самчук».

Я. Рудницький як президент УВАН представив нових членів УВАН у Канаді: д-ра Н. Любінську, д-ра І. Ґерус-Тарнавецьку, проф. Яр. Розумного і проф. М. Тарнавецького.

З доповіддю на сесії виступила п-і Іраїда Ґерус-Тарнавецька. Вона торкнулася малоопрацьованої в науці ділянки поетичного назовництва і розглянула його зі становища стилістичних функцій, а саме: з уваги на зміст творів і з погляду на поетичну форму творів.

Доповідь, як зазначила п-і Ґерус-Тарнавецька, є частиною більшої її студії про «Літературне назвознавство», над якою вона тепер працює.

Український тиждень у Судбурі

У Судбурі, Онт., від 17 до 24 березня старанням відділу КУК відбувся Український тиждень з виставками народного й індивідуального мистецтва, концертом, показом української книжки і т.п. Український тиждень започатковано доповіддю голови УВАН у Канаді проф. Яр. Рудницького в місцевому Лаврентійському університеті на тему «Славістика й українознавство в Канаді». Доповідь відбулася в авдиторії університету 17 березня.

Того ж дня відбулося інтерв'ю з проф. Рудницьким у місцевій телевізійній станції СКСО, а 18-го березня пополудні була зустріч з українським громадянством міста Судбурі в будинку УНО. Гість з Вінніпеґу мав доповідь про наукові здобутки української спільноти в Канаді та про працю королівської комісії для справ двомовности і двокультурности.

За ширмою

Сучасний роман (55)
Бориса АНТОНЕНКА-ДАВИДОВИЧА

Ходжаєв ще вчора, після довгих марних спроб додзвонитись до Хакул-Абада, нарешті зв'язався телефоном з Ахмеджановим і зобов'язав того під особисту відповідальність забезпечити автотранспортом перевіз до залізничної станції хворої матері лікаря Постоловського.

Сьогодні ранком Ходжаєв знову зателефонував до Ахметджанова, але дізнавшись, що хвору досі не одвезено, бо машину швидкої допомоги спіткав непередбачений ремонт, який ось-ось має закінчитись, спалахнув таким гнівом і так нагримів на отетерілого заврайздороввідділом, що той затремтів перед телефонним апаратом, як перед розлюченою живою істотою, підскочив з стільця й став заникуватись.

— Фельдшер Ахметджанов! — сказав уже спокійним голосом, одійшовши трохи й опанувавши себе, Ходжаєв, але саме те, що він назвав його не на ім'я та по батькові чи за посадою, як то звичайно називав своїх підлеглих, нагнало на Ахметджанова ще більшого страху, аж йому перехопило дух.

— Йдеться про хвору людину, та ще й до того — матір вашого лікаря. Де хочете — в райвиконкомі, в райкомі чи де там — візьміть машину і негайно вишліть. Максимум за годину я буду у вас. Щоб на той час був готовий наказ про місячну відпустку лікареві Постоловському, зарплата за останній місяць і відпусткові. Я сам передам йому це. Дійте, не спіть! Я жартувати не люблю. Особливо коли йдеться про хворих.

Ходжаєв, обурюючись знову, так сердито накинув на телефонний апарат трубку, що там аж дзенькнуло щось; наспіх потиснув руку причмеленому завідуючому Кара-Дар'їнською лікарнею і метнувся в машину до кабіни шофера.

Через двадцять п'ять хвилин його газик спинився проти високої сумної лікарняної брами, через яку Ходжаєв легко проскочив і, не глянувши навіть на амбуляторію, кинувся до квартири лікаря Постоловського.

Він застав у домі тільки розпатлану, в розтріпаному капоті Ніну Олександрівну, яка, побачивши несподівано оригінального завоблвідділом, пройнялась жахом і стала без кінця перепрошувати за «домашній» вигляд. Та він не звернув на неї ніякої уваги, гарячково нишпорячи очима по приміщенню, де, видимо, нікого більше й не було. Дізнавшись, що матір Постоловського вже повезено на станцію кіньми, він звів на переніссі густі чорні брови й, не стримавшись, роздратовано прошепотів до себе:

— Вахлай! Ох який же вахлай!..

Навіть не попрощавшись з розгубленою Ніною Олександрівною, Ходжаєв зник з лікарняного подвір'я і за двадцять хвилин був уже коло райздороввідділу. Там давно вже все прийшло в такий шалений рух, що тільки но газик Ходжаєва загальмував перед ганком, як до нього вже біг сходами Ахметджанов, а за ним поспішала з пачкою паперових грошей, відомістю й ручкою-самопискою секретарка Гордієнко.

Ахметджанов скоромовкою повідомив, що машину швидкої допомоги вже послано, а ще раніш з тропстанції — коні, але Ходжаєв тільки коротко метнув на нього гнівними іскрами темних очей, і кинувши: — Про цей випадок будемо говорити окремо, — нашвидку розписався у відомості, взяв, не рахуючи, пачку грошей і кивнув шоферові.

Озирнувшись по спустілому перону, з якого вже завертали назад до широко розчинених дверей начальник станції з касиром, Ходжаєв швидко підійшов до них.

— Не скажете випадково, чи сів у поїзд один лікар з Хакул-Абадського району з хворою матір'ю?

— Лікар Постоловський? Як же, як же! Знаю, — відповів охоче начальник станції, до голосу якого одразу прилучився й запобігливий голосок старого касира в окулярах, що враз відчув досвідченим нюхом у незнайомому узбецькому обличчі якогось начальника:

— Два квитки до Ташкенту видав з плацкартами! Вагон номер три.

— Коли прибуває поїзд в Андижан і скільки стоїть там? — спитав, морщачись, Ходжаєв, який при всій своїй зовнішній суворості не терпів від будь-кого солодкавого тону підлеглости й самоприниження.

Не дослухавши до кінця відповіді начальника станції й касира, які один перед одним старалися догодити хоч і невідомому, та все ж таки начальству, Ходжаєв побіг до автомашини, чим вкрай здивував і розчарував начальника станції й касира (начальству не годиться бігати — несолідно!), і кинув на ходу шоферові:

— В Андижан, на вокзал! Встигнемо. Тільки швидше, будь-ласка!

Машина круто завернула від станції, і за хвилину на андижанському шляху по ній лишилась тільки довгаста хмаринка куряви, що звільна танула в мареві гарячого дня.

На розпеченому пероні вокзалу в Андижані Ходжаєв устиг таки вскочити в передостанній вагон, коли ташкентський поїзд уже рушив і провідники в дверях виставили жовті прапорці. Переходячи з вагона у вагон, він, нарешті, знайшов лікаря Постоловського і його хвору матір.

На привітання Ходжаєва мати кволо заворушила губами, силкуючись і собі сказати доброму чоловікові щось приязне, та з її уст прошелестів лише невиразний шепіт, який не розчули ні син, ні поготів Ходжаєв.

ЇДЕТЕ ДОДОМУ?

Ваш аґент улегшить вам відвідини вашої батьківщини.

Постарайтеся в цьому році переживати ще раз зберігані як дорогоцінний скарб ваші спомини минулого... побачити місця й людей, які вам так дорогі.. переконатися самим, скільки Европи залишилося у вашому серці. Верніться ще раз крізь час до місця свого народження... на сільський майдан, до старої школи та до всіх інших місць вашого минулого. Відвідайте давніх приятелів. Чому ж не відвідати своєї батьківщини? Ваш агент може це зробити так легко, поробивши всі заходи, заки ви виїдете. Він знає Европу, знає вашу батьківщину і він найліпше порадить вам щодо подорожі. Він може зарезервувати вам місце на літаку Ейр Кенада з будь-якого місця в Канаді, і вислати вас у дорогу до Европи, коли захочете. А коли їдете на літаку Ейр Кенада, ви їдете — своєю власною КАНАДСЬКОЮ лінією — вздовж шляху Кленового Листка!

Джетовиком до котрого-небудь з дев'яти головних місць Ейр Кенада в Европі: Франкфурту, Копенгаґен, Москви*, Лондону**, Парижу, Глесгов**, Шеннон, Відня, або Цюріху. А якщо схочете, летіть до місця вашої кінцевої мети вигідними полученими лініями.

ЗВЕРНІТЬСЯ СКОРО ДО СВОГО АҐЕНТА ПОДОРОЖІ...
ВІДВІДАЙТЕ СВОЮ БАТЬКІВЩИНУ СЬОГО РОКУ.

AIR CANADA

з більше місць у Канаді до більше місць в Европі ніж якоюсь іншою повітряною лінією.

** літак BOAC
* літак Aeroflot

Вісті з Едмонтону

Україна ще й далі затоплена нація,

— КАЖЕ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОСЛІДНИК

Американський дослідник, який цього тижня говорив в Едмонтоні про «Україну — затоплену націю», навів безліч фактів, провів багато цікавих порівнянь, але відмовився робити будь-які висновки. Україна — сказав він — ще й досі є затопленою нацією, і від дальших змін і подій буде залежати її доля — краща або гірша.

Сьогорічна т.зв. Шевченківська доповідь відбулася 27 березня в одному з нових будинків Алберт'ського університету, а доповідачем був проф. Джон Армстронг, автор відомої праці про український націоналізм та деяких інших творів. Він у післявоєнні роки відбув поїздки по Совєтському Союзі і по Україні. На цю пору Дж. Армстронг є професором Вісконсінського університету.

Представляючи гостя численним едмонтонським слухачам (бл. 400), д-р Б. Боцюрків, професор політичних наук Алберт'ського університету, сказав, що проф. Армстронг належить до небагатьох американських дослідників, що цікавляться національними меншостями Совєтського Союзу, і є одним із ще меншого числа дослідників, що вивчають політичні процеси в Україні.

Східна Европа — сказав проф. Армстронг — є тепер під російським пануванням чи під російською контролею. Політичне становище, яке виникло там після другої світової війни, багато в чому нове. Але не в усьому. «Гнобителі» і «гноблені», «поневолення» і «визволення» — всі ці явища були в Східній Европі вже до першої світової війни, коли східноевропейські країни належали до трьох імперій: німецької, австро-угорської і російської.

Крім жидів і вірмен, які жили в «діяспорі», ціла низка східноевропейських народів не мала політичної волі. Живучи на своїй землі, маючи величезну чисельну перевагу, ті народи не були господарями своєї території, де чужа культура й мова були панівними. Коли серед «поневолених» народів з'являються освічені люди і починаються соціяльні зміни, тоді виникає прагнення до «визволення». В австро-угорській імперії українці й хорвати були здебільшого селянською масою. Тому саме ті два народи мали найменший політичний вплив у багатонаціональній державі.

Націоналізм, який з винятковою силою захопив українців і хорватів, був більше показником політичної й соціяльної недуги, ніж ліком проти неї. Ідеолога українського націоналізму Д. Донцова, на думку Армстронга, треба поєднувати головно з французькими націоналістами Ш. Моррасом і М. Барресом, менше — з пізнішим фашизмом. Культ нації деколи обертався в ідолопоклонство і призводив до злочинів. Згадуючи про те, що українські націоналісти стріляли одні одних, проф. Армстронг сказав, що українські братовбивства є меншою прозиною від великої й дикої різанини, якою вславилися хорватські усташа Анте Павеліча.

Україні, давно втративши політичну волю й опинившися на соціяльному дні, стали народом не тільки «поневоленим», а й «безісторичним». Шевченко відіграв величезну ролю в новій історії України, проте, на думку проф. Армстронга, найбільшу, тривалу прислугу українцям зробив не Шевченко, а Грушевський.

Наводячи статистики давні й нові, американський дослідник казав, що в містах України, які раніш не були українськими, тепер уже є українці. Українці становлять більшість населення Києва, хоч панівною в столиці України є ще досі мова російська. Українці із сіл ідуть також до Харкова, навіть Одеси. Однак, з другого боку, мішані подружжя і приплив росіян у міста України сильно послаблюють зростання українського впливу. Грізним явищем є те, що росіяни мають щороку відсотково більшу кількість високоосвічених людей, ніж українці.

Коли об'єктивно оцінювати становище, то Україна — сказав Джон Армстронг — при всіх великих змінах, які вже відбулися, далі залишається затопленою нацією.

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
• Шпиталів • Інституцій • Готелів • Кемп • Мотелів • Парлорів краси
— ВСЬОГО —
• БЛИЗНИ • БЛЕНКЕТІВ • Простирал • Бедспредів і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE
НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!
Корабель АЛЕКСАНДЕР ПУШКІН МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН — ЛЕНІНҐРАД
ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.
ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.
ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ — протягом п'яти днів.
Нові низькі ціни проїзду — Заощадіть до $250.00 літаком або морем
У СССР — безпосередні агенти
Можете сплатити пізніше — 10% завдатку. Тільки $32.00 процету на рік від $1,000.00.
Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.
За докладними інформаціями звертіться до
Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville
NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374
(formerly Westmount Travel Service)

НА ПОШАНУ ЕДМОНТ. ПОЕТА

Великий літературний вечір Дана Мура

(т. т.) Справді це був великий літературний вечір, великий і кількістю учасників (понад 150), великий і кількістю прочитаних поезій Дана Мура (яких дві сотни). Вечір відбувся 23 березня в залі Народного Дому заходами ЛВУ та ОЖ ЛВУ.

Доповідь про творчість поета, головним чином, про його збірку «Жаль і гнів», яку рецензував автор цього допису в 51 числі "УВ", за 22 грудня 1966 р., прочитав проф. Яр. Славутич. Він поділив поезії Мура на три цикли та підкреслив, що поет — на вершині свого творчого розвитку. Проф. Славутич ствердив, що, мовляв, рецензент «УВ» зробив помилку в своїй оцінці творчости Дана Мура, назвавши його «поетом свого середовища». Проте голова ЛВУ Микола СУС, у своєму заключному слові, всупереч думці шановного професора, заявив, що Мур є «нашим поетом», тобто поетом ЛВУ і свого середовища.

Вірші поета читали, краще і гірше, залежно від віку й досвіду, п'ять рецитаторів: Віра Соробей, Марія Дитиняк, Ганна Мазурин, Ярослав Ґаборак і Олег Гнатюк. Треба ще додати, що поезії Мура, покладені на музику проф. Сергієм Яременком, співали двоє відомих едмонтонських співаків проф. Дометій Березинець і Вікторія Винничук, які цим способом склали свій поклін поетові.

А на кінці вечора поет читав свої ще не друковані поезії, викликаючи справжній, нефальшований ентузіязм публіки. Він з дружиною сидів при почесному столі разом з президією, проф. Р. Березовським, що проводив вечором, головою ЛВУ Миколою Сусом та головою ОЖ ЛВУ панею М. Лиховид. Сам поет був видимо зворушений вивами пошани, інколи близький до сліз.

Катедральна парафія жертвує бл. 5,000 долярів

НА УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ У РИМІ

Протягом 1966 року парафіяльна канцелярія катедральної церкви св. Йосафата в Едмонтоні одержала такі пожертви на Український католицький університет у Римі:

250 дол.: Товариство мужчин (катедральний відділ БУК); по 100 дол.: о. Юрій Ковальський (дотепер 270 дол.), п. Маїк Михайло, п-і Н. Н., п-то Микола й Анна Олійники (дотепер 200 дол.); по 50 дол.: п-во Апонюк Євген і Катерина (дотепер 100 дол.); Н. Н.; п-во д-р Залеський Микола і Анна (дотепер 150 дол.); п-во д-р Іванець Василь і Параска (дотепер 100 дол.); п-во Іванусів Ярослав і Іванна; п-во Крікевський Еміліян і Олена; п-во Куць Трофим і Анастасія (дотепер 80 дол.); п-во Пастушенко Любомир і Марія; п-во д-р Романовів Іван і Надія (дотепер 75 дол.); п-во Шезчук Іван і Оля (дотепер 100 дол.); 37 дол.: п-ство Сивенький Дмитро і Параскевія (дотепер 70 дол.); 32 дол.: п-ство д-р Грабар Степан і Олена (дотепер 65 дол.); по 30 дол.: п-ство Небожук Богдан і Ольга (дотепер 50 дол.); п-ство Небожук Роман і Марія (дотепер 60 дол.); по 25 дол.: п-ство Брода Олекса і Стефанія; п-ство Бойко Михайло і Ольга; п-ство Гевко Микола і Тетяна (дотепер 50 дол.); п-ство Гошій Лукіян і Параскевія (дотепер 50 дол.); п-ство Іваник Ярослав і Юлія (дотепер 75 дол.); п-ство Наконечний Петро і Анна (дотепер 50 дол.); п-і Пінковська Юлія; п-ство Пристасецький Йосиф і Олена (дотепер 50 дол.); п-ство Шульган Дмитро і Катерина.

По 20 дол.: п-ство Бойко Іван і Зиновія; п. Боруцак Григорій; п-ство Войтів Стефан і Марія; п-і Восвода Ева (дотепер 25 дол.); п-ство Ковалюк Микола і Святослава (дотепер 25 дол.); п-ство Лагола Іван і Катерина; п. Мулявка Михайло; п-ство Надворний Іван і Анна (дотепер 30 дол.); п-ство Сус Микола і Наталія (дотепер 40 дол.); п-ство Шуткт Теодор і Марія (дотепер 60 дол.); по 15 дол.: п-ство Ковальчук Іван і Олександра (дотепер 30 дол.); п. Смульський Василь (дотепер 40 дол.); по 10 дол.: п-і Адамик Христина; п-і Багриновська Анастасія; п-і Байрак Анна; п-ство Зебак Андрій і Грета (дотепер 20 дол.); Н. Н.; п-ство Коколюс Йосиф і Катерина; п. Корженьовський Василь; п. Василь Лапчук; п-ство д-р Онуфрейко Ярослав і Емілія; п-ство Прийма Осип і Анна; п-ство д-р Рослик Михайло і Олена (дотепер 20 дол.); п-ство Смульський Данило і Павлина (дотепер 20 дол.); по 5 дол.: п-і Олена Гевко, п. Василь Петрик (дотепер 10 дол.) і п-ство Писик Іван і Анна (дотепер 10 дол.).

Найщиріша подяка всім жертводавцям.

У 1965 році катедральна парафія жертвувала 2,696, а в 1966 р. — 1,874 дол. По кінець минулого року загальна сума пожертв на наш університет у Римі була: 4,570 дол.

Можна сподіватися, — сказав «УВістям» парох катедральної церкви о. Ю. Ковальський, — що найближчим часом загальна сума пожертв дійде до 5,000 долярів.

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Щопонеділка о 10 год. веч. у французької радіостанції — релігійна програма Централі.

Субота, 1 квітня:

о год. 7 веч. сходини Гуртка кинголюбів у п. М. Березовської, 14209 - 103 авеню.

Неділя, 2 квітня:

о 5 год. попол. в залі парафії Успення, 156 вул. - 104 авеню: спільне свячене, в час якого п-і Ір. Павликовська вручить почесні грамоти заслуженим членам ЛУЮК.

о 3 год. попол. в УНДомі — прилюдна сесія НТШ з двома доповідями: (1) «Василь Кричевський — творець українського національного стилю» — проф. І. Кейван; (2) «Історіософія Є. Маланюка» (з нагоди 70-річчя поета) — проф. Яр Славутич.

о 7.30 веч. в УНО: шевченківський концерт старанням філії УНО.

о 8-ій веч. в УНДомі: шевченківський концерт старанням УНДому. Програма — в окремому оголошенні.

Понеділок, 3 квітня:

о год. 7.30 веч. в Пластовім домі, 11302 - 100 авеню: загальні збори Українського технічного товариства. Гостям раді.

Неділя, 9 квітня:

2.00 — 5.30 попол. в УНДомі: річний весняний чай II відділу «Доброї волі» катедральної парафії. Буде також виставка експонатів Єпархіяльного музею ЛУЮК і писанок, присланих на контест.

о 7.30 веч. в УНО: вечір «Бережім рідну культуру»; багата програма: моделювання вишиваних суконок, мистецькі виступи молоді тощо. Прибуток з імпрези призначений на «Енциклопедію українознавства». Організатори запрошують до численної участи.

Неділя, 16 квітня:

о 3 год. попол. в УНДомі: весняний чай ОЖ ЛВУ і показ вишиваних одягів.

ШОСТА СЕСІЯ УНРАДИ ЗАКІНЧИЛАСЬ

У Мюнхені 22 березня о 11 годині вечора в залі «Дойчес Музеум» закінчилася п'ятиденна шоста сесія Української Національної Ради.

Крім членів УНРади (з яких деякі постійно мешкають в европейських країнах поза Німеччиною, а навіть в заокеанських країнах), членів Виконавчого Органу та Державної Контрольної Ради, на сесію прибуло багато гостей з Австрії, Великої Британії, Бельгії, Франції, ЗДА і Канади.

Участь у відкритті брали представники політичних центрів поневолених Москвою народів. Наспіло багато привітів від українських ієрархів та політичних, наукових і громадських установ.

На президента Української Народної Республіки обрано п. Миколу Лівицького. У виборах брав участь 30 членів УНРади.

Головою екзильного уряду (Виконного органу УНРади) став д-р Атанас Фіголь, а головою УНРади (парляменту) — д-р Яків Макозецький. Вибрано теж інших членів керівних органів та ухвалено деякі зміни Тимчасового закону.

Новообраний президент, голова уряду і члени уряду склали присягу вірности українському народові. Д-р А. Фіголь, який не належить до жодної політичної партії, обіцяв у найкоротший час подати новий склад Виконного органу і випрацювати напрямні діяльности.

В час сесії з доповідями виступали: С. Довгаль — про діяльність президії УНРади, М. Лівицький — про діяльність Виконного Органу, І. Лучишин склав звіт Державної Контрольної Ради. З окремою доповіддю, що послужила матеріялом для резолюцій, виступив І. Лучишин.

Багато часу пішло на дискусії про консолідацію українських політичних сил. Сесія ствердила у своїх резолюціях, що УНРада прагне позної консолідації всіх самостійницьких українських політичних сил у системі державного центру УНР. Конкретно стояла справа прийняття до УНРади Організації Українських Націоналістів закордоном (ОУНз), себто однієї з трьох фракцій ОУН (т.зв. мельниківці належать до УНРади, т.зв. бандерівці — ні). Великою більшістю голосів ОУНз прийнято до УНРади і приділено їй 6 мандатів.

У голосуванні не брали участи шість членів УНРади від соціялістичної партії, які перед тим покинули сесію, заповідаючи складання окремої заяви.

Представники ОУНз зробили заяву: приступлення ОУНз до УНРади самозрозуміло означає, що ОУНз визнає за легальну репрезентацію українського народу державний центр Української Народної Республіки. Вони заявили також, що в імені українського народу на міжнародному форумі має право виступати єдино державний центр УНР в екзилі.

БАГАТО ЛЮДЕЙ НА ВЕЛИКОДНІХ ВІДПРАВАХ

Погода на Великдень за новим календарем не була схожа на весняну, проте в українських церквах багато було людей на великодніх богослуженнях.

У катедральній церкві врочисту Літургію правив Преосвященний Владика Ніл. З ним співслужили о. митрат В. Лаба і о. Ю. Ковальський. Дияконував о. Д. Грещук. Проповідь мав Владика Ніл, з Великоднем вітаючи вірних катедральної парафії та інших парафій сархії. Врочисту відправу, в час якої співав катедральний хор під керуванням п. Л. Пшика, пересилала (серед деяких технічних труднощів) французька радіостанція.

На Великдень у катедральній церкві було понад 2,000 людей. Бл. 800 прийняли того дня Св. Причастя.

ПРИЇДЕ П. ВОЛИНЯК

У другій половині квітня — як повідомляє управа Літературно-мистецького клюбу — з Торонта до Едмонтону приїде відомий український видавець, редактор місячника «Нові дні» Петро Волиняк та буде гостем клюбу.

Він виступить з доповіддю в авдиторії св. Івана 21 квітня о 8 год. вечора, а в неділю 23 квітня теж о 8 год. вечора. ЛМКлюб організує йому зустріч з своїми членами і читачами «Нових днів».

ДУХОВНІ ВПРАВИ В ЦЕРКВІ СВ. ЮРІЯ

У понеділок, 3 квітня, о год. 7.30 вечора в церкві св. Юрія починаються духовні вправи і тривватимуть до неділі, 9 квітня. Щодня духовні науки виголошуватиме о. д-р Григорій Миколів, ректор Інституту ім. митрополита А. Шептицького в Саскатуні.

ШЕНЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ
В НЕДІЛЮ, 2 КВІТНЯ В ГОД. 8-ій ВЕЧОРА
відбудеться
в залі Українського Народного Дому
В програмі: Вступне слово - о. протопресв. Я. Федуник, доповідь - проф. Яр. Славутич, виступи хорів: "Думка" під орудою п. М. Іваника, "Трембіта" під орудою проф. С. Єременка, парафії св. Василія під орудою п. В. Курила, виступи дітей Рідної Школи та курсів українських танків під проводом п. М. Куця. На цей концерт запрошує сердечно громадянство Едмонтону та околиці
Управа УНД-ому

Приємно проведете час та покріпитеся смачними стравами в модерному й гарно урядженому
РЕСТОРАНІ І ДАЙНІНҐ ЛАВНДЖ
КАРПАТІЯ
10266 - 97 Стріт, Едмонтон, Алта. Тел. 424-1213
Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків. Винаймаємо наш ресторан на весілля, ювілейні приняття та інші гостини.
УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

УВАГА! ФУТРА УВАГА!
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР І ЖАКЕТІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Muskrat, French Seal.
БОФАЛО КОЖУХИ, яких ніхто, крім нас, не робить у Канаді
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
Union Bldg. 10021 - 102 Ave. — Edmonton, Alberta.
Phone GA 2-4386 Res. GL 5-3229
А. Колодка, власник

NEW LIFE HERBS
Louis Low-On & Son., prop.
9664 Jasper Ave., 422-3270
Edmonton and Calgary
Chinese Herb Remedies for gastric stomach and heartburn, acne, pimples, eczema, rheumatism, asthma, sinus.

ВЕЛИКОДНЯ ПАСКА
У виданні за квітень, журнал Меклейн'с помістив другий із серії барвистих описів про традиційну канадську їжу — для прерії, Надя Павличенко, прекрасна танцюристка, що виросла в українсько-канадськім домі у Вінніпеґу, вибрала кошик пасочок, які її мати приготовляла на свячення поживи рано на Великдень.
Не проминіть побачити цю барвисту ілюстрацію на стор. 21 у квітневому виданні — і докладний опис приготування страв й печива на стор. 67.
У квітневому виданні
MACLEAN'S
у всіх кіосках 21 березня.

Нововідкрита
BARABASH ART GALLERY
оферує прекрасні оригінальні олійні образи по дуже умірковaній ціні та запрошує українських артистів давати свої образи на виставу і до продажу.
Тел.: 479-3171 8733 - 118 Ave., Edmonton, Alta.
коло OREST STUDIOS
портретисти і спеціялісти у весільних знимках
Григорій Барабаш, власник

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні приняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-5425 або 479-3654

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ
Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.
Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, мотоциклі, холодільні, телевізори та багато інших речей.
Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
Tel.: 424-6860 — 9753 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

ПОВІДОМЛЕННЯ
MARKET REAL ESTATE LTD.
Located
Ground Floor, WENTWORTH Bldg.
10215 - 97 Street
Edmonton, Alberta
Telephone: 429-2584

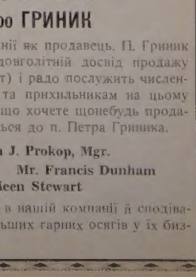

цим має шану повідомити, що
п. Петро ГРИНИК
працює в нашій компанії як продавець. П. Гриник приносить зі собою довголітній досвід продажу реальностей (ріл естейт) і радо послужить численним своїм приятелям та прихильникам на цьому новому місці праці. Якщо хочете щонебудь продати або купити, зверніться до п. Петра Гриника.
Mr. Marvin J. Prokop, Mgr.
Mr. Jack Young, Mr. Francis Dunham
Mrs. Eileen Stewart
вітають п. П. Гриника в нашій компанії й сподіваються в будуччині дальших гарних осягів у їх бизнесі.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик
Видає Спілка "Українські Вісті" під адресою:
Ukrainian News Publishers Limited, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta.
Телефон 422-3708 Phone
Річна передплата в Канаді $4.00 Yearly Subscription in Canada ... $4.00
Поза Канадою $4.50 Outside Canada ... $4.50
Зміна адреси: 10 центів Видавнича спілка не відповідає за оголошення
"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n
Published every Thursday by

Наші миряни в Папи

Папа Павло VI, як повідомляє з Риму Українське пресове бюро, 18 березня прийняв на приватну авдієнцію двох видатних українських мирян: проф. Володимира Кубійовича і проф. Володимира Янова, які подали Вселенському архиереєві два нові українські збірники «Релігія в житті українського народу» і «Український мирянин у житті Церкви, спільноти та людства».

Обидві публікації (про одну з них було вже звідомлення в «УВ») подають доповіді визначних українських мирян — католиків і православних, — виголошені в час Студійних днів Українського християнського руху і в час конференції чотирьох наукових установ (Наукового товариства ім. Шевченка, Української вільної Академії наук, Українського богословського наукового товариства і Українського вільного університету). Два нові видання присвячені первоієрархові Української Католицької Церкви Блаженнішому Йосифові — верховному архиепископові й кардиналові.

Авдієнція двох наших мирян у Папи тривала 17 хвилин. Про неї повідомляли і ватиканський щоденник, і ватиканське радіо.

Переглянувши зміст двох українських публікацій, поданий французькою мовою, Папа виявив зацікавлення цими книжками і розпитував про життя українців у різних країнах світу.

Чи молоде покоління тримається своєї мови і свого обряду? — питав Папа. Два гості відповіли, що нерідкі в нас випадки, що і внуки перших поселенців говорять і читають по-українському. Така вістка порадувала Папу, і він — як повідомляють з Риму, «висловив глибоку надію й віру, що Боже Провидіння не покине українського народу в трудний час і поможе залишитися вірними прадідній церковній і національній традиції, чого й він нам гаряче бажає».

Згадавши деяких наших ієрархів, яких пізнав на світлинах, уміщених у двох публікаціях, Папа Павло з признаним сказав, що вінніпезький митрополит Максим зробив значний внесок для успіху II Ватиканського Собору. З окремим зворушенням Папа Павло згадав про особу нашого первоієрарха. Дивлячись на світлину, на якій Папа Павло VI держить в обіймах нашого верховного архиепископа, Вселенський архиєрей сказав: «Це найкраще свідоцтво моїх почувань».

Розпитуючи про церковне життя українців, Папа цікавився діяльністю мирян. «Працюйте для єдности і намагайтесь усунути всі ваші внутрішні спори, які послаблюють вас» — сказав він проф. Янову, голові УХРуху.

На закінчення авдієнції, що велася французькою мовою, Папа подарував двом українським гостям пам'яткові медалі, поблагословив їх, а через них — українських науковців та всіх мирян, що працюють для добра Церкви, як теж увесь український народ.

* * *

Наші миряни, зокрема провідники і члени церковних організацій, сподіваємося, з приємністю прийнуть звістку про недавню авдієнцію в Римі. Розмова двох наших видатних мирян з Папою повинна ще раз усім пригадати велику ролю, яку миряни можуть і мають виконувати в церковному житті. Повинна теж заохотити не тільки збільшити в нас кількість релігійних видань, а передусім підвищити їхню якість. А найбільше треба довести до відома всім пересторогу Папи щодо «внутрішніх спорів», які нас «послабляють».

9 квітня

Священики моляться за вірних, проте і вірним треба молитися за священиків. За те, щоб вони добре виконували доручену їм працю, а ще більше за те, щоб на зміну тим, що відходять, приходили нові люди.

Неділя 9 квітня, згідно з бажанням Вселенського архиєрея Павла VI, буде світовим днем молитви за духовні покликання. Всі вірні всієї Церкви повинні усвідомлювати велетенські духовні й організаційні потреби, для яких треба щораз більшої кількости Христових священиків. Справа духовних покликань — це пекуча потреба, зокрема, Української Католицької Церкви. Майже в кожному числі нашої газети приносять звістку про смерть того чи того священика; куди рідше приходять повідомлення про свячення нових дияконів і нових священиків, яких потребують наші єпархії за океаном, яких колись потребуватимуть також єпархії в Україні.

У день молитви Вселенської Церкви за священиків молімся і ми, щоб зросла в нас кількість духовних покликань.

Роздуми над рікою

Читачі совєтської преси вже знають, що дочка Сталіна перебуває «за кордоном».

Після сенсаційної втечі з Індії Світляна Сталіна живе в Швайцарії, тому ТАСС згадала про Індію й обережно залишила хвіртку у ширший світ. Аж 13 березня совєтські газети повідомили, що Світляна Аллілуєва одержала була візу на виїзд до Індії, щоб поховати там свого чоловіка, і що тепер вона перебуває «за кордоном». Як довго вона там буде, «це її особиста справа».

Хоч цікавим репортерам досі не вдалось добути ніяких вісток із Швайцарії, тижневик «Лайф» (24 березня) зібрав уже досить багато вісток в Індії про дочку совєтського диктатора.

Після смерти індійського чоловіка Світляни, його тіло спалено, а вдова захотіла поїхати в Індію і розсипати попіл у хвилях ріки Ґангу. Цей проєкт не викликав захоплення в Косиґіна, проте він дозволив дочці Сталіна виїхати в Індію на один місяць. Виконавши ритуал над рікою Ґангом, совєтська гостя не поспішала вертатись додому. Вона часто ходила між людей і не менш часто критикувала життя в Совєтському Союзі.

Сидячи над рікою Ґангом, вона запевняла, що вона не атеїстка. «Я вірю в Бога. Мусить у світі бути якась надлюдська сила». Таке казала вона чи принаймні так сказали тепер американському репортерові індійські свідки. Довгі роздуми над Ґангом не пішли намарне. Світляна Сталіна пішла до прем'єра Індіри Ґанді і сказала, що не хоче їхати додому. Побоюючись «міжнародних ускладнень», Ґанді радила совєтській гості покинути шалену думку. Коли післанці від совєтського посла-дора в Ню Делі щораз частіше з'являлися у Світляни, вона заявила, що іде додому.

6 березня в Ню Делі Світляна назад дістала до рук свій пашпорт і, вийшовши непомітно з будинку совєтської амбасади, пішла просто до американського амбасадора. Того самого дня літак з Ню Делі повіз її до Риму. Тепер вона тілом — у Швайцарії, а думками — далі над рікою Ґангом, як можна припускати на підставі мелянхолійно-романтичної історії «Лайф»-у.

Гірша історія — мелянхолійна, але неромантична — трапилась совєтському амбасадорові Бенедіктову. Його вже викликали з Індії в Москву. І той має над чим думати. Його — кажуть — пішлють в іншу країну. Хто скаже, чи є там якась порядна ріка?

М. ЛІВИЦЬКИЙ ПРО ДВІ ФОРМИ ЗГОДИ

Яка політична єдність нам потрібна?

Повна політична єдність навряд чи можлива і навряд чи корисна, бо така форма згоди — це «згуба». Однак, крім «згоди-згуби», є ще «згода-співпраця» в ім'я національно-державної праці. Ця друга форма згоди конче потрібна нам, сказав у Мюнхені Микола Лівицький, новообраний президент Української Народної Республіки.

У промові, виголошеній 18 березня в час відкриття VI сесії Української Національної Ради, М. Лівицький сказав: «Ми прийшли до ювілейного року 50-ліття Української революції. Ми підготовляємо Світовий конгрес вільних українців. Однак приємність відверто, що ми, вільні українці, перебуваємо в стані розбиття, в стані міжгрупової боротьби, в стані розєднання. Чи це сприяє успішному виконуванню наших завдань?»

«У 19-му столітті великий польський поет і патріот Міцкевич, приглядаючись до розбиття і розсварення, яке панувало серед тодішньої польської еміґрації і, взагалі, польського суспільства, не бачив у цьому особливої трагедії. Навпаки, він висловив тоді знамениту думку: «згода — це згуба». Він сказав це в тому розумінні, що повна згода поміж усіма політичними групами і течіями викликає застій, пасивність, бездіяльність серед тих, які повинні виконувати національно-визвольні завдання. А змагання, навіть певне суперництво поміж різними групами змушує до діяльности і одних, і других. Це те саме, як прийнятий у всіх демократичних державах погляд, що поруч уряду повинна існувати опозиція, яка не дає урядові засинати, контролює його чинності і змушує його до постійної активности».

«У цьому багато правди», — сказав М. Лівицький. «З тим тільки застереженням, що одна річ — опозиція, конструктивна опозиція, а друга річ — непримиренні фронти, взаємне виключання одних і других й акція очорнювань і безпідставних обвинувачень у страшних злочинах, мало не в національній зраді».

«Подивімося на приклади, які дають нам західні демократії — в Англії, в Америці, у Західній Німеччині. Там існують урядові й опозиційні кола. Вони часом дуже гостро поборюють себе взаємно, але вони також взаємно себе шанують і над ними є щось одне об'єднуюче: те, що називається національно-державною працею, репрезентованою чи то спільними для обох сторін парляментами, чи загальнонаціональними і загальнодержавними репрезентантами, що ними є голови держав».

«І тому ми, Українська Національна Рада, як екзильний парлямент України, не можемо перестати закликати до згоди. Не до згоди-згуби, а до згоди — національно-державної праці».

ЗАКЛИК І ДВА ВІДГУКИ

За одну Церкву чи за окремі юрисдикції?

Чому православні українці не мають однієї Церкви, а тільки окремі юрисдикції з окремими «блаженнішими» первоієрархами?

Наприкінці жовтня 1966 р. Мала Рада УПЦеркви (т.зв. Соборноправної) в ЗДА оголосила заклик об'єднати всі «юрисдикції» в одну Українську Православну Церкву. Цей заклик — як «УВ» уже повідомляли — підписали архиепископ Григорій (Огійчук), три священики і два миряни — члени названої Ради.

Вікніпезький «Вісник», орган консисторії Блаженнішого митрополита Іларіона (Огієнка), холодно прийняв новий заклик до єдности. Треба дивитися на «суть», а не на «форму», — відповів «Вісник» (1 березня). Хоч оголошений у ЗДА заклик до православної єдности треба «сердечно вітати», то ще більш треба «сягнути до істоти речей», а не задовольнятися тільки «поверхновими кличами».

Інакшу відповідь на заклик дало «УПСлово», орган УП-Церкви в ЗДА, себто юрисдикції Блаженнішого митрополита Івана (Теодоровича). «Звернень і закликів про конечність об'єднання всіх українських православних юрисдикцій в одній Церкві було видано безліч...», каже «УПСлово» (ч. 3). «Ця справа заслуговує на дуже велику увагу і ще більший труд, труд щирий, послідовний і впертий». Між православними ієрархами замало людей, які справді бажають об'єднання. Через це в православних українців ще й досі нема однієї Церкви, а окремі «юрисдикції».

«УПСлово» пропонує всім українським православним ієрархам видати спільне послання. Це дасть «нагоду переконатися, чи вже всі готові до великого чину об'єднання, чи, може, серед нас є ще чимало таких, які за одну «їжицю» готові й далі йти за засядою: як не «їжиця», то нехай усе завалиться і мине, а я таки залишусь «юрисдикцією».

Мільйон карбованців на віднову пам'ятників

Уряд УССР дав мільйон карбованців (трохи більше як мільйон долярів) «на реставрацію пам'ятників і культури», сказав проф. К. Дубина, голова Українського товариства охорони пам'ятників історії й культури, в інтерв'ю для «Літературної України» (14 березня).

Останнім часом багато хто в Україні протестував проти нищення цінних історичних пам'ятників. У грудні 1966 року в Києві створено товариство для охорони пам'ятників.

К. Дубина сказав, що товариство випустить багато альбомів, довідників, листівок для туристів. Плянують видавати окремий журнал краєзнавства. Окремі програми з радіо і телевізії будуть присвячені охороні історичних пам'ятників.

В найближчі роки, за рішенням уряду, будуть відбудовані бл. 90 історичних пам'ятників, сказав К. Дубина.

ПОКИ НАШ НАРОД У НЕВОЛІ, ВЕЛИКІ НАШІ ЗАВДАННЯ

ЗАЯВА НОВООБРАНОГО ПРЕЗИДЕНТА УНРЕСПУБЛІКИ

Теперішнє становище в Україні небезпечне, а міжнародна кон'юнктура несприятлива для нас. «Але поки наш народ перебуває в неволі, доти великі й відповідальні завдання будуть лежати на нас, українцях, які перебувають поза межами совєтсько-московської тиранії» — заявив М. Лізіцький, якого на 6-ій сесії УНРади в Мюнхені вибрано на президента УНРеспубліки.

На початку сесії він, як виконуючий обов'язки президента, мав вступну промову.

«Коли ми врочисто починаємо сесію Української Національної Ради, яка не являє собою еміґраційної установи, але, як складова частина державного центру Української Народної Республіки, є речником і репрезентантом українського народу на Батьківщині, коли, особливо, починаємо її якраз у 50-ту річницю створення Української Центральної Ради, то і нашими думками і серцем ми повинні бути тепер в Україні, з нашими братами і сестрами там, з нашим поневоленим, проте незламним народом».

У Совєтському Союзі підготовляються відзначати річницю «октябрської» революції, «яка насправді була контрреволюцією і знищила здобутки нашої української революції». «Не буду говорити про те, що принесла в Україну Москва на вістрях баґнетів Червоної армії і що довелось пережити українцям протягом от уже скоро 50-річного окупаційного режиму. Ми про це всі добре знаємо» — сказав М. Лівицький. «Я хочу лише звернути увагу на те, що ми не повинні заколисувати себе ілюзіями про можливість якихось полегшень під сучасним режимом...»

УКРАЇНА В НЕБЕЗПЕЦІ

«Навпаки, ми повинні усвідомлювати, в якій небезпечній ситуації знаходяться саме тепер український та інші російські народи Совєтського Союзу». Під тиском «зовнішніх і внутрішніх труднощів, навіть поразок» центральна влада в Москві примушена робити деякі зміни, «що їх деяких вважає за т.зв. лібералізацію режиму». В таких обставинах «молода і відважна ґенерація в Україні не вагається ставити домагання в культурній площині, а навіть відверто ставить чоло імперіялістичній і колоніяльно-винищувальній політиці Москви». Проте «новими, замаскованими методами терору» московський окупаційний режим «нещадно душить ці голоси протесту, знешкоджує або й винищує їх».

При всіх поверхових полегшах «Москва невхильно прямує до своєї мети: шляхом безоглядної русифікації і безупинним «переміщуванням народів» досягти здійснення своєї програми «злиття нації», себто створення єдиної совєтської, а в дійсності російської нації».

У Москві випрацьовують тепер нову конституцію, — сказав М. Лівицький. Дехто припускає, що в «брежнєвській» конституції будуть збільшені права республік. «Та це хіба ніяк не змінить фактичного стану речей. Бо якщо це припущення здійсниться, то оті параграфи щодо «суверенних прав» республік Совєтського Союзу залишаться на практиці такими ж мертвими літерами, як і відповідні параграфи «сталінської» конституції».

ПОЛІТИКА ЗАХОДУ

«Міжнародна кон'юнктура не сприятлива для справи поневолених народів. Західний світ дбає про свої власні інтереси. Бажаючи уникнути війни (що, зрештою, цілком зрозуміле й виправдане), він шукає домовлення з совєтською імперією. В цій ситуації шукання шляхів і можливостей «братання» з нашими поневоловачами, в політиці Заходу немає місця для визвольної справи поневолених народів».

«Чи така політика правильна в інтересах самого Заходу? Колись багато говорилося про «неподільність» свободи, при чому це зовсім не означало, що цю ідею можна здійснювати тільки шляхом війни: до неї можна і треба було йти шляхом солідарности з поневоленими. Та коли раніше про «неподільність» свободи принаймні говорилося, хоч для неї насправді нічого не діялося, то тепер цю справу просто замовчують» — сказав М. Лівицький.

«Хочу, однак, рішуче підкреслити, що коли я говорю про небезпечність ситуації в Україні або про несприятливу міжнародну кон'юнктуру, то це зовсім не означає, що ми маємо вважати справу визволення України та інших поневолених народів за безнадійну. Наше визволення прийде шляхом наростання і, в кінцевому результаті, остаточного дозріння тих нових масових процесів всенародного спротиву проти режиму насильства й визиску, що панує в совєтській імперії — процесів, які відбуваються серед усіх поневолених неросійських народів, але які існують також і серед самого пригніченого в площині політично-соціяльній російського народу і які неминуче ведуть до провалу останнього в світі колоніяльно-імперіялістичного режиму».

«Отже, майбутнє українського народу буде рішатися там, на просторах нашої Батьківщини і на просторах всього Совєтського Союзу, цієї політичної «тюрми народів». А поки наш народ перебуває в неволі, доти великі й відповідальні завдання будуть лежати на нас, на українцях, які перебувають поза межами совєтсько-московської тиранії. Ми маємо бути дійсними репрезентантами і речниками справді вільної української науки, вільної літератури, вільного мистецтва і, найголовніше, вільних прагнень українського народу до свободи і незалежности. Маємо ними бути не лише декларативно, не лише шляхом суперпатріотичних заяв, але на ділі, нашею практичною працею і дією. Цим ми справді допоможемо нашому народові в отому наростанню й остаточному дозріванню внутрішніх процесів спротиву всередині Совєтського Союзу».

«В Україні діють патріотичні самостійницькі сили». Назріть серед комсомольців і рядових членів комуністичної партії «ці сили діють». В Україні «не хочуть повороту якоїсь реакції з поміщицтвом, фабрикантами і російськодержавськими жандармами чи польськими поліціями»... «Але там хотять демократичних форм правління, там хотять свободи».

«Державний центр УНРеспубліки в екзилі та його Національна Рада повинні дійти гідно, ділово й бути авторитетною установою для всього українського суспільства на Заході і, найголовніше, випрадати надії, які безумовно покладають на них українці на Батьківщині».

Зірвали колодку на церковних дверях

«Церква в нас запечатана, але люди зірвали колодку на дверях і ходять молитися» — повідомляє лист з одного села на Львівщині.

На храмове свято до того села прибув католицький священик, який працює як робітник. У церкві було врочисте богослуження. «На хори я не міг пропхатись, бо молодь зайняла все, а я прийшов пізніше, бо не знав, що буде священик», — каже автор листа.

На другий день почали шукати за тим священиком. Ніхто не знав, звідки він прийхав. «Ніхто не знав, хоч усі знають, бо біда тому, хто в доніс».

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ПОТРЕБУЄМО КНИЖОК ДЛЯ ДІТЕЙ

Дуже дякую видавництву «УВісті» за те, що висилаєте нам газету. У нас тут багато сусідів, але нас, українців, мало. Живемо бідно... Дуже нам треба книжок для науки малих дітей. Просимо наших братів і сестер у Канаді: поможіть нам і пішліть хоч кілька дитячих книжок.

Парагвай **Т. Пахольчук**

► Адреса автора листа: Taras Pajolchuk, Col. Cap. Miranda, Encarnacion, Paraguay.

АРХІВ «СІЧЕЙ»

Зберігаймо від загину все, що стосується «Січей»! Хто має будь-яку пам'ятку з життя «Січей» у Галичині й Буковині, як, напр., січову ленту, топірець, прапор, січову відзнаку (восьмикінчасту зірку), червоне перо до капелюха, якесь письмо, знимки, січовий співанник чи календар, спогад про свою «Січ», будь-який відгук про Січові святкування в 1960 р. з нагоди ювілею заснування першої «Січі», зволіть надіслати на адресу: Sitch Archives, 11450-78 Ave., Edmonton, Alberta.

Едмонтон **П. Трильовський**

Де поділися матеріяли Д. Яворницького?

Десь були багаті наукові матеріяли Д. Яворницького — і нема. Відомо, де були; невідомо, де ділись.

На своєму довгому віку етнограф Дмитро Яворницький завжди цікавився українською народною мовою і збирав мовні матеріяли. Його мрією був такий український словник, який, напр., росіянам дав В. Даль. Яворницький співпрацював з М. Комаровим (А. Уманцем), Б. Грінченком та іншими українськими лексикографами і водночас сам пильно збирав слова, ще не подані в словниках. Зібрав їх 55,000, себто 80% всього чотиритомового словника Грінченка.

1920 року в Катеринославі (Дніпропетровському) вийшов перший том українсько-російського словника Яворницького. Мали вийти ще три томи, та не появились ніколи. Державне видавництво України 1924 року купило в Яворницького ввесь лексичний матеріял, але словника так і не надрукувало.

Невтомний Яворницький, сам і за допомогою знайомих учителів, далі збирав народні слова, ніколи ще не записані. На 85 році життя, 5 серпня 1940 року Яворницький помер, а його дружина рукопис великого словника передала в бібліотеку Академії Наук у Києві. Звідти рукопис подали до Інституту мовознавства Академії наук, і про це вдова Яворницька одержала повідомлення російською мовою.

На цю пору в Києві ніхто нічого не знає про матеріяли Яворницького, — повідомляє журнал «Дніпро». В час війни «архівні матеріяли Академії наук України були евакуйовані; вони збереглись, але сліди про словник Яворницького обриваються».

Автор статті про загублений словник Яворницького домагається розшуків. «Якщо ж з якихось причин словник уже втрачено назавжди, то так про це й треба сказати...»

КУК ПОШУКУЄ

відданих і довірених людей для проведення

РЕЄСТРАЦІЇ ВСІХ УКРАЇНЦІВ У 100-РІЧЧЯ КАНАДИ

Особи на пенсії, студенти після закінчення року, жінки і чоловіки, що мають вільні 2 - 3 вечори тижнево, одержать уповноваження відвідати сотні українських родин по всіх осередках Канади за повним зворотом їх видатків і втраченого часу.

Виконайте велику місію 1967-го року, зголошуючи Вашу участь чи участь Ваших дітей-студентів для реєстрації українців у місці Вашого замешкання. Пишіть до: **Ukrainian Canadian Committee, 456 Main St., Winnipeg 2, Man.**

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ПОСТУ

ЛИСТ ДО ЄВРЕЇВ: зач. 311

Брати, маючи великого первосвященика, що перейшов небеса, Ісуса, Сина Божого, держімсяісповідання. Бо не маємо первосвященика, що не міг би мати співчуття у наших немочах, а спокушуваного у всім так само, крім гріха.

Приступаймо ж з довір'ям до престолу ласки, щоб одержати милосердя і знайти ласку для угодної помочі. Бо кожний первосвященик, узятий з людей, для людей поставляється на службу Богу, щоб приносив дари і жертви за гріхи, що може мати співчуття для невіж і блудячих, бо й він сам, обложений немічччю, і для того мусить він як за нарід, так і за себе самого жертвувати за гріхи.

І ніхто не бере собі чести, але хто покликаний Богом, як Аарон. Так і Христос не сам себе прославив, щоб стати первосвящеником, але той, що сказав до нього: Ти мій Син, я сьогодні зродив тебе. Як і на іншім місці говорить: Ти священик повіки по чину Мелхиседека.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД МАРКА: зач. 37

Сказав Господь:

Коли хто хоче іти слідом за мною, нехай виречеться себе і візьме свій хрест, і йде за мною. Бо хто хоче зберегти свою душу, погубить її; а хто погубить душу свою ради мене й євангелія, той збереже її. Бо що поможе чоловікові, коли й увесь світ здобуде, а занапастить свою душу? Або що дасть чоловік у заміну за свою душу? Бо хто соромиться мене й моїх слів перед родом цим перелюдійним і грішним, то і Син чоловічий, посоромиться його, як прийде в славі Отця свого з ангелами святими.

І сказав їм:

Направду кажу вам, що деякі між тут приявними не дізнають смерти, поки не побачать царство Боже, що приходить у силі.

У ТОРОНТСЬКІЙ ЄПАРХІЇ

Пожвавлюють діяльність БУК

Відділи БУК Торонтонської єпархії повинні пожвавити діяльність, а єпархіяльна управа повинна зміцнити зв'язок з відділами і головною управою. Таке рішення ухвалено на недавньому з'їзді БУК у Торонті.

«У всіх питаннях церковного, суспільного й організаційного життя Братство українців-католиків повинно займати ясне становище у повній свідомості місії Української Католицької Церкви та своїх зобов'язань перед українським народом».

Склад управи БУК Торонтської єпархії такий: мгр Михайло Поронюк — голова; інж. Роман Бенеш — 1-ий заступник голови; Осип Янівський — 2-ий заступник голови; Михайло Возьо — секретар; Борис Ващук — скарбник; д-р Петро Глібович, мгр Михайло Бардин, мгр Орест Яремович — члени; контрольна комісія: д-р Корнило Ващук — голова, Олександер Хмара і інж. Павло Танчак — члени. Духовним асистентом єпархіяльної управи є о. прелат Богдан Липський.

У МАНІТОБСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ ОРГАНІЗУЮТЬ ШЕСТИТИЖНЕВИЙ КУРС УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

У Манітобському університеті, як «УВісті» вже повідомили, українській мові визначено статус нарівні з французькою, німецькою, російською та еспанською, і студенти, які закінчать цього року середню школу в Манітобі, могтимуть заступити українською мовою згадані інші обов'язкові мови. З уваги на те, що не в усіх середніх школах Манітоби є можливість вивчати українську мову, плянується в час вакацій шеститижневий курс української мови в Літній школі Манітобського університету. Курс даватиме можливість одержати еквівалент дванадцятої кляси в ділянці української мови, і після його закінчення кандидати могтимуть записуватися в університет на основі української мови як матрикуляційного предмету — другої обов'язкової мови.

Зголошення на цей курс треба подавати вже тепер до дирекції Літньої школи Манітобського університету у Вінніпезі.

ЗДОБУЛИ ПЕРШЕ МІСЦЕ В МУЗИЧНОМУ фестивалі. — Хор учнів Роблинської колегії ім. св. Володимира одержав найвищі оцінки в час недавнього музичного фестивалю Роблину й околиці, здобуваючи перше місце і кубок 100-річчя Канади. Хор під керуванням відомого диригента д-ра Павла Маценка співав українською мовою «Марійський гимн» (в опрацюванні М. Федороза) і народну пісню «Ой ішов я вулицею».

Учнівська оркестра Колегії ім. св. Володимира здобула також перше місце. Другу нагороду одержали танцюристи тієї школи за виконання запорізького танцю із шаблями «Герць». Молодий піяніст із Сенді Лейку, Ман., Іван Сіянчук здобув друге місце.

Серед роблинських учнів, що на фото, сидять: о. Юрій Перейда — редемпторист, учень Іван Сіянчук (держить кубок) — помічник диригента і диригент д-р Павло Маценко, який навчає в колегії ім. св. Володимира. Світлина зроблена в молитовниці роблинської школи.

Богослуження: квітень

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
2	20	Н	**3 П. Хрестопокл.**	**1. Томина.**
3	21	П	Якова ісп.	Никити преп.
4	22	В	Василія свщмч.	Иосифа преп.
5	23	С	Никона прмч.	Теодула мч.
6	24	Ч	Захарії преп.	† Прест. Методія, уч.
7	25	П	**Благовіщення Пр. Діви**	Георгія Міт. преп.
8	26	С	Собор Гавр. Арх.	Іродіона ап.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
2. — Гай Прері 10.30; Кінусо 2
7. Благовіщення — Гей Скул 10.30
9. — Норт Стар 10.30
16. — Ріно 10.30; Гай Прері 2 попол.

о. Д. Гнат
P. O. Box 68, Glendon, Ph. 635-3741
2 квітня — Ст. Павль год. 8.30 р.; Глендон год. 10 р.
7. — Глендон год. 10 р.
9. — Айрон Ривер год. 10.30 р. (у суботу велик. сповідь)
12. — Глендон — Поклони год. 7 веч.
16. — Ст. Павль год. 10 р. (спільне свячене)

о. М. Головатий
Camrose, 4703 - 46 Ave. Valley Crest Apt., suite 102 Ph. 672-5378
2. — Кемровз 8.30 рано; Равнд Гілл 11.00 рано
7. Благовіщення — Гей Лейкс 10 год. рано Сл. Б. і сповідь
9. — Кемровз 8.30 рано; Гей Лейкс 11 рано; сповідь і Сл. Б.
16. — Равнд Гілз 9 рано; Кемровз 11.30 рано

о. Т. Гурко
P.O.B. 8, Radway, Ph. 736-3501
2 квітня — Радвей
7. Благовіщення — Елдорена
8. субота — Восетна — великодня сповідь 3 год. попол.
9. нед. — Восетна
15. субота — Радвей — великодня сповідь 3 год. попол.
16. нед. — Радвей

о. М. Ґураль
P.O.B. 58, Myrnam, Alta.
2. — Мирнам год. 10
7. Благов. — Фіделиті год. 10
9. — Бовелон 9.30 сповідь; 10.30 св. Літургія
14. п'ятн. — Моркемб год. 9.30 сповідь, св. Літургія і сорокоусти
16. — Мирнам год. 10

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton Ph. GA 4-1472
2 квітня — Делф
Сповідь: 31 лютого, п'ятниця 7 год. веч.; субота рано год. 8 і Сл. Божа.
7. Благовіщення — Восток св. Михаїла
9. — Ст. Майкел год. 10 Сл. Б. Парастаси попол. 2 год.
16. — Лемонт. 14 березня, п'ятниця Сл. Б. напередосв. Дарів год. 10 р.; сповідь — п'ятниця рано і год. 7 веч.; субота год. 8 рано і Сл. Божа

о. О. Захаріясевич
Box 160, Redwater, Ph. 735-3953
2. — Редвотер год. 10.30 рано (спільне свячене)
9. — Редвотер год. 9 рано; Федора 11 (спільне свячене)
16. — Редвотер 9 год. рано; Вог 11 год. (спільне свячене)
В часі посту щосереди і п'ятниці о год. 9 рано — Сорокоусти.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton Ph. 434-8279
2 квітня — неділя Томина — Стар
7. Благовіщення — Ліщур
9. — Скаро

о. Б. Каричек
P.O. B. 502, Hines Creek, Ph. 83
2 квітня — Кентуан 10
7. Благовіщення — Вайтло 10
9. — Ройс 10
16. — Ґренд Прері 10; Ройкрафт 1 попол.

о. Б. Лозинський
Box 215, Holden, Ph 104
2 квітня — Дейзленд 9.30 Всен., 10.30 Сл. Б. (спільне свячене і Парастаси на гробах)
7. — Голден-фарми 9.30 Всен., 10.30 Сл. Б.
9. — Коперник 9.30 Утр., 10.30 Сл. Б. (спільне свячене і Парастаси на гробах)
12. — Голден-фарми год. 6.30 веч. Поклони
16. — Голден-місто 9.30 Утр., 10.30 Сл. Б. (спільне свячене і Парастаси на гробах)

о. П. Литвин
Two Hills, Ph. 657-2345
2. — Ту Гилс год. 10
7. — Плейн Лейк год. 10.30; Ту Гилс год. 7 веч.
9. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
12. — Плейн Лейк год. 7 веч.
16. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10.30; Новий Київ год. 2 попол. Парастаси
У Великий піст: Новий Київ — щоп'ятниці заупокійні богослуження, год. 7 веч.; Ту Гилс — щоп'ятниці, год. 7 веч. (старий календар); Плейн Лейк — щосереди, год. 7.30 веч. (старий календар).

о. Є. Мельничук
P.O.B. 215. Boyle, Alta.
2 квітня — Бойл рано 10 год.; Крегенд попол. 1 год.
7. Благовіщення — Просперіті год. 10 рано
9. — Френс рано 10 год.; Бойл попол. 1 год.
16. — Крегенд рано 10 год.; Бойл попол. 1 год.

о. П. Петришин
Box 391, Athabasca, Ph. 6752593
2 квітня — Ню Пайн Крік
7. — Росінгтон
9. — Атабаска
16. — Ричмонд Парк

о. Б. Снігурович
11219 - 58 St., Edmonton Ph. 479-3745
2 квітня — Черґіл год. 10; Рочфорд Бридж год. 2 попол.
2. — Черґіл год. 9 — сповідь, Сл. Божа; Рочфорт Брідж год. 2 попол., Сл. Божа
9. — Карвел год. 9 — сповідь, Сл. Божа; Едсон 2.30, сповідь Сл. Божа

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna, Ph. 636-3543
2 квітня — Вільна
7. Благовіщення — Сокаль. Перед Сл. Б. сповідь від год. 9.30
9. — Стрий (сповідь у суботу, 8 квітня, від. год. 2 попол.)

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree, Ph. 592-3804
2 квітня — Іннісфрі 10 ренч 10.00 рано (в суботу вел. сповідь 3 — 5 год. попол.); Іннісфрі XI ренч 10.00 рано (в суботу вел. сповідь 6.30 — 8.30 веч.)
7. — Іннісфрі 10 ренч 10.30
9. — Ренфурлі 10.00 рано (в суботу вел. сповідь 5 — 8 год. веч.)
16. — Левой 10.00 рано (в суботу сповідь 5 — 8 год. веч.)

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent, Ph. 948-3730
2. — Дервент 10.30; Клендонолд 7.00 веч. вел. сповідь
7. Благовіщення — Енгел Лейк 10.00, вел. сповідь
9. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30; вел. спов. у суботу 8 год. веч.
12. — Дервент — Поклони 7.30 веч.
16. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 108 St., North Battleford Ph. 445-2731
2 квітня — Норт Бетлфорд
7. Благовіщення — Вигків (вел. сповідь)
9. — Медовлейк (вел. сповідь)
16. — Редісон
У Великий піст у Норт Бетлфорді щоп'ятниці о 9.30 рано Служба Божа Напередосвячених Дарів.

о. М. Будз
Box 208, Vonda, Ph. 47
2. — Вонда 10.30
7. Благовіщення — Смате Всен. 9.30 - 10.30 вел. спов.
9. — Дана 9 год.; Пітерсон 10.30
16. — Кадворт 9 год.; Дана 11 год. (спільне свячене)
Щоп'ятниці у Великий піст — сорокоусти у Вонді 9 год.; щонеділі і щоп'ятниці — великодня сповідь.

о. І. Ворона
Box 388, Wadena, Ph. 338-2368
Сорокоусти і Хресна дорога щосереди в Ровз Велі; щоп'ятниці у Вадіні 7 год. веч.

о. С. Гарванко
Box 103. Krydor, Ph. 40
2 квітня — Блейн Лейк
7. Благовіщення — Орлів
9. — Кридор
12. — Кридор — Поклони 7 веч.
16. — Блейн Лейк
В час Великого посту в середи і п'ятниці рано Сорокоусти в Кридорі або Блейн Лейку; у четвер 7.30 веч. Гетсиманська година в Блейн Лейку; а в п'ятницю год. 7.30 веч. — Літургія Преждеосв. Дарів у Кридорі. — Великодні сповіді — відповідно до заголошень.

о. П. Гардибала
Box 37. Norquay, Ph. 65
2. — Норквей 8.30; Арран 10.30
7. — Сван Плейн 10.30
9. — Норквей 8.30; Гаес 10.30
16. — Норквей 10; Глен Елдер 1 попол.

о. А. Пакош
751 - 14 St. W. Prince Albert Ph. 763-3645
2 квітня — Самбург
7. — Мекдовал
9. — Міт Парк; Шітмен 1 год.
16. — Мекдовал

о. В. Фаль
Box 310, Hafford, Ph. 37
2. — Геффорд 9.30; Рішард 11
7. Благовіщення — Геффорд 8.30; Албертавн 10.30
9. — Спірс 10.30; Геффорд 4 попол.
16. — Алтікейн 10.30; Геффорд 4 попол.

о. А. Хоружий
Box 111, Alvena, Ph. 10
2. — Вакав 10 рано
2. — Сокаль 2 попол. (вел. сповідь)
7. Благовіщення — Лаківці 10 рано
9. — Алвена-місто 10 рано
9. — Ст. Джулієн 2 попол. (вел. сповідь)
16. — Алвена-фарми 9 рано (вел. сповідь); Боднарі 2 попол. (вел. сповідь)

о. М. Шевчук
Box 254, Montmartre
2 квітня — Дайсарт; Момарт 7 веч.
7. Благовіщ. — Момарт (вел. сповідь)
9. — Момарт 10.15 год.; Кендіяк 9 год.
16. — Кендіяк 9 год.; Момарт

о. С. Юник ЧСВВ
Box 1375. Melfort, Sask
2 квітня — Мелфорт год. 10
7. Благовіщення — Мелфорт год. 10
9. — Ґронлід год. 10.30; Мелфорт год. 7.30
16. — Ніпавин год. 2

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
1112 Caledonia Ave. Victoria, B.C., Ph. 384-6006
2. — Вікторія год. 10 рано (по Сл. Б. спільне свячене); Порт Алберні 5 попол.
9. — Вікторія 10 рано; Чімайнас 3 попол.
16. — Порт Алберні 10 рано

о. Б. Лисак ЧСВВ
1213 Falls Street, Nelson, B. C. Tel. 352-3623
2. — Нелсон год. 9.30
9. — Крестон год. 12
16. — Нелсон 9.30; Трейл год. 12

КИЇВСЬКИЙ АРХИЄПИСКОП ФІЛАРЕТ ПРО

РЕЛІГІЙНЕ СТАНОВИЩЕ В УКРАЇНІ

ЧИ КАРДИНАЛ СЛІПИЙ МОЖЕ ВЕРНУТИСЯ ДОДОМУ?

(УПБ, Рим) Останнім часом у західних державах щораз більше зростає зацікавлення релігійним і церковним життям у комуністичних країнах. У зв'язку з цим французький двотижневик «Енформасіон католік» умістив інтерв'ю з теперішнім київським архиєпископом Філаретом, екзархом України і членом Святішого синоду московської патріярхії.

Вже перше питання досить цікаве. Чому — спитав французький журналіст — після 50 років совєтської влади протирелігійна пропаґанда не має сподіваного впливу? Як приклад він вказав таки на особу 38-річного архиєпископа Філарета, який, як більшість совєтських громадян, не жив за давнього режиму.

Відповідь була трохи невиразна, мовляв, трудно в коротких словах висвітлити причини дальшої живучости віри всупереч атеїстичній пропаганді. Матеріяльні добра — сказав київський ієрарх — не задовольняють духових потреб віруючих.

ЯКА ДОЛЯ ЦЕРКВИ?

Наступне питання було таке: чи це не трудна річ — належати до Церкви і водночас бути громадяном держави, де провідна комуністична партія відверто зве себе атеїстичною і не приховує бажання знищити релігію? Архиєп. Філарет відповів, що він, як віруючий, не поділяє атеїстичних поглядів комуністичної партії. Однак партія дбає про добро народу, про справедливий розподіл дібр, про рівність усіх, і таким способом іде назустріч вимогам християнського вчення. Тим то водночасна приналежність до Церкви і до комуністичної держави не створює проблеми.

Чи Церква далі буде існувати в Совєтському Союзі? Адже кол. прем'єр Н. Хрущов заявив був, що в 1980 р., коли буде збудований комунізм, не буде Церкви, бо не буде вже віруючих. Подібну заяву зробив потім Ільїчов, секретар центрального комітету й комуністичний ідеолог. У відповідь архиєпископ навів слова Христа, що й самі пекельні ворота не переможуть Церкви. Ці слова — сказав він — відносяться не лише до цілости Церкви у світі, але й до народу його країни, де також проповідується Євангеліє.

У дальшій розмові заторкнено долю Української Католицької Церкви. Французький журналіст пригадав, що 1946 року в Україні ліквідовано Католицьку Церкву візантійського обряду та включено її в російську православну. Існує погляд, що той перехід був насильний при застосуванні т.зв. сталінських метод. Тепер, по двадцяти роках, змінилися часи. У совєтських часописах ще далі говорять про цю Церкву. Кажуть, що тайкома вона існує в західних областях України.

Архиєп. Філарет сказав, що, можливо, існує ще група вірних, які не хотіли приєднатися до російської православної Церкви. Можуть бути ще й окремі священики, як писав про це журнал «Вопроси філософії». Однак, на думку архиєп. Філарета, їх кількість незначна і не створює жодної особливої проблеми для Церкви в Україні.

СПРАВА КАРДИНАЛА

Кореспондент французького журналу перейшов потім до особи «кардинала Иосифа Сліпого, голови тієї Церкви, що був звільнений кілька років тому після 20 років перебування в різних таборах Сибіру». Чи кардинал Сліпий — спитав журналіст — може вернутися в Україну як совєтський громадянин? Відповідь архиєп. Філарета була така: "Якщо кардинал Сліпий бажає повернутися до Совєтського Союзу як громадянин, він повинен звернутися до уряду; це справа уряду — дати чи не дати дозвіл на поворот. Щодо його повороту як єпископа, то це дуже складна проблема, і тепер я ще не можу сказати нічого конкретного".

Накінець розмова пішла про в'єтнамську війну. Архиєпископ Філарет сказав, що патріярх Алексєй багато разів вияснював ставлення Російської православної Церкви. Церква наша — говорив патріярший екзарх — ніколи не втручається в політичні справи, однак вона не може бути байдужа до війни у В'єтнамі з двох причин. Поперше, Церква не може допускати, щоб люди, як християни, так і нехристияни, гинули від бомб чи отруйливих газів американської авіяції. Подруге, існує небезпека, що в'єтнамська війна може обернутися у світову, атомову з своїми жахливими наслідками. Минула світова війна завдала найбільшої шкоди Східній Европі, тому Російська Церква має найбільшу підставу боятися її.

Архиєп. Філарет сказав, що він не бажає вмішуватися в справи американської держави, тільки як людина, християнин та єпископ закликає: «Брати, усвідомте, що ви всі люди!» Колись Бог питав Каїна, що він зробив з своїм братом? А тепер може запитати: «Брати, що ви зробили з своїми братами у В'єтнамі?»

Треба, отже, припинити бомблення і взагалі всю війну у В'єтнамі.

Роман Запісоцький – голова БУК

Роман Запісоцький, управитель однієї з едмонтонських сепаратних шкіл, є головою управи Братства українців-католиків Едмонтонської єпархії, — повідомляє «Бюлетень БУК», публікований головною управою в Едмонтоні.

Після резиґнації попереднього голови єпархіяльної управи п. Р. Осташевського члени управи вирішили кооптувати п. Р. Запісоцького й доручили йому керівництво. Інші члени управи, вибрані на єпархіяльному з'їзді, залишаються на своїх постах.

Sterling Memorials Ltd.

3619 - 118 Avenue
EDMONTON, ALTA.
Ph. 474-1311
Фабричні ціни
Peter Kokolski, Manager

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

THE EDMONTON SEPARATE SCHOOL BOARD
ПОТРЕБУЄ

Кваліфікованих католицьких учителів для всіх ґрейдів від 1 до 12, включно з предметами професійними, комерційними й академічними. Особливо треба вчителів для початкових ґрейдів.

Обов'язки пічнуться від 1 вересня, 1967.

Скаля платень у 1966 - 67

	1 уг.	2 уг.	3 уг.	4 уг.	5 уг.	6 уг.
Basic	3300	3800	4350	5550	6000	6500
Annual Increments	11 × 275			6 × $325 6 × 400		
Maximum	6325	6825	7375	9900	10350	10850

Переговори відбудуться в справі нової скалі на 1967 - 68 рік.
Просимо зголошуватись до:

F. E. DONNELLY, Supervisor of Teacher Recruitment, Edmonton Separate School Board,
9807 - 106th Street, Edmonton, Alberta. Phone: 429-2751

УКРАЇНСЬКІ ПИСАНКИ

ЇХНЯ СИМВОЛІКА, ПОХОДЖЕННЯ, ОРНАМЕНТИ І КОЛЬОРИ

У зв'язку з контестом писанок, який проголошуємо в окремому оголошені, друкуємо тут статтю про писанки.

В нашому народі зберігається дуже давній звичай писання різнобарвних писанок, або закрашування крашанок і галунок. Своїм походженням цей звичай сягає ще поганських часів. Уже тоді символом весняного пробудження для поган було яйце, бо як із його шкаралуп виклюовується жива істота, так з-під білих оков снігу й леду пробуджується нове життя в природі.

У давніх римлян існував звичай, що з нагоди різних свят складали собі в родинах, між приятелями й добрими знайомими побажання щастя і добробуту. А на знак того оздаровували себе взаємно закрашеними на червоно яйцями. Цей звичай під римлян перебрали жиди, які на похоронних поминках споживали закрашені також на червоно яйця підтверджуючи тим, що вони вірять у воскресення померлих.

Перші пристияни, які жили між жидами й римлянами, перебрали й засвоїли собі ці звичаї. Християни впровадили до спільних великодніх гостин також споживання закрашених на червоно й освячених яєць, як символу Христового Воскресення.

Св. Атанасій, який жив у 4-му століттю, згадує в своїх творах, що перші християни сходилися по Воскреному Богослуженні на спільну гостину, яка починалася споживанням освяченого яйця. Із шостого століття збереглися навіть окремі літургійні молитви на освячення яєць.

Про писання писанок існує в нас багато переказів і легенд. З них можна висновувати, що звичай писання писанок не менш давній у нас, як закрашування яєць на червоно. Писанки були знані в Україні ще перед уведенням християнства в 988 році.

На Гуцульщині збереглася була легенда, що вже Мати Божа писала писанки. З рук Богородиці розкотилися вони по цілому світі й дійшли аж в Україну.

Мистецтво писанчарства переходило в українському народі з одного покоління в наступне, та разом з нашими переселенцями перейшло з рідного краю на чужину, зокрема до Америки й Канади. Воно є однією із ділянок народньої мистецької творчости й також є одним із доказів розвиненої духової культури українського народу.

П. О. Манастирська подає про наші писанки такий орієнтаційний огляд:

Писанка поряд з вишивкою і керамікою займає одне з перших місць в українському народньому мистецтві.

Різнобарвно розкрашена писанка грає і веселить око своїми барвами, ніби ясний свіжий кольорит весни. Орнаментика на писанці така багата, як у вишивці, захоплює нас своєю формо — композицією.

В орнаментиці захований зміст писанки, враження, почування і бажання. Коли жінка чи дівчина пише квітку на писанці — це наче заповідає, що надходить весна. Коли ж розмальовує фасольки, огірочки, пшеничку чи яблука, то сподівання на багатий урожай. Коники і коровки на гуцульських писанках — це тиха надія на великий дохозок у худобі.

Риба, олені, пташки, листочки — це все писанчарка бачить і відчуває, як весняне, нове рухливе життя. Вона знає, які роботи ждуть її в полі й городі, і розводить на писанці граблі, серпи, вітрячки. Є на писанках теж і підкова, дубовий листочок та смерічка. Це наше прохання про силу, здоровя і щастя.

Крім рослинних, звіринних і побутових мотивів, на писанках бувають також геометричні взори, в яких бачимо символи щастя і похвали сонця і весні. Такими символами є свастика або ломаний хрест, триніжок або трікветр, рожа або розета-зірка. Це старі знаки, що походять з доісторичних часів. Геометричні взори зберігають дуже стару традицію. Сьогодні їх модернізують нераз зі шкодою для первісного значення орнаментики писанки.

Як народня вишивка, так і писанка має окремий кольорит і орнамент, властивий даній околиці української землі. Щодо орнаментики і кольористики, ділимо писанки на різні групи. Писанки Галичини-Побужжя мають перевагу рослинного орнаменту. Писанки Гуцульщини мають геометричні мотиви, а в Західній Галичині на писанках переважають розети-зірки, слимаки тощо. На Подністровю зустрічаються всі типи мотивів писанок.

Техніка писання писанок також буває різнородна. Різно з різних околицях їх пишуть: кроплять, шкрабають або пишуть кисткою або потягають воском за допомогою писальця.

Наша писанка, справді, гарна. В ній є радість свята, в ній є усмішка весни, в ній є слід навньої традиції українського народу.

«Шлях»

КОНТЕСТ

НА НАЙКРАЩУ УКРАЇНСЬКУ ПИСАНКУ

ПЕРША НАГОРОДА — $50.00
ДРУГА НАГОРОДА — $40.00
ТРЕТЯ НАГОРОДА — $30.00
ЧЕТВЕРТА НАГОРОДА - $20 00
П'ЯТА НАГОРОДА - $10.00

Десять дальших нагород по $5.00 кожна

ПЕРЕМОЖЦІ БУДУТЬ ОГОЛОШЕНІ НА ЧАЙНОМУ ПРИЙНЯТТІ МОЛОДШОГО ВІДДІЛУ ДОБРОЇ ВОЛІ, ЩО відбудеться в неділю, 9 квітня в залі Українського Народного Дому 9620 - 109 авеню в год. від 2.00 — 5.30 пополудні.

Прислані на контест писанки залишаються власністю керівників контесту.

ПИСАНКИ НА КОНТЕСТ МУСЯТЬ БУТИ НАДІСЛАНІ НАЙДАЛЬШЕ ДО СУБОТИ, 8 КВІТНЯ ГОД. 12-ої В ПОЛУДНЕ.

Висилаючи писанку на контест виповніть цю форму:

NAME ....

ADDRESS ....

ВСІ посилки писанок на контест шліть на адресу:

Easter Egg Contest
12931 - 119 Avenue
EDMONTON, ALTA

OR

Easter Egg Contest
10967 - 97 Street
EDMONTON, ALTA

Пам'яті о. Григорія Шавеля ЧНІ

27 РОКІВ ПРАЦІ ДЛЯ РІДНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

(с. ш.) У Йорктоні, Саск., несподівано 1 березня, як «УВісті» уже повідомили в попередньому числі, помер бл. п. о. Григорій Шавель ЧНІ.

Він народився 30 березня 1912 р. у Жиравці біля Львова. В рідному селі закінчив народню школу, а середню школу — у гімназії оо. Редемптористів у Збоїсках біля Львова. Відбувши один рік новіціяту в Голоску Великім, разом з п'ятьма іншими студентами 1930 р. виїхав до Лювену в Бельгії. Там пройшов студії філософії і 1932 р. в Боплато в Арденських горах почав чотирирічні богословські студії.

На священика висвятив його 19 серпня 1936 р. Преосвященний Миколай Чарнецький ЧНІ у Збоїсках. Після свячення навчав у гімназії оо. Редемптористів у Збоїсках, водночас був вихозником учнів. В 1939 р. приїхав до Риму, звідки з уваги на воєнний час настоятелі вислали його до Канади. В Канаді, куди він приїхав 1940 р., обслуговував колонії навколо Йорктону. 1943 р. став директором друкарні «Голосу Спасителя» і працював у друкарні до 1948 р. За той час купив велику пресу, відновив старий будинок, купив нові черенки.

бл. п. о. Григорій Шавель, ЧНІ

У грудні 1948 р. одержав доручення їхати до Тиминсу, Онт., організувати нову парафію. У Тиминсі, як перший постійний парох, почав будову церкви. Коли 1950 р. о. Г. Шавель покидав Тиминс, то залишив там збудоване підвальне приміщення, де могли відправлятися богослуження.

Після короткого душпастирювання в Нюарку в ЗДА, 1951 р. о. Г. Шавель був призначений парохом церкви Пресв. Євхаристії в Торонті, де працював аж до 1958 р. Душпастирюючи в Торонті, протягом трьох років був управителем друкарні «Наша мета».

На заклик Преосвященнішого Митрополита Максима о. Г. Шавель прибув до Вінніпегу, де, купивши машини, організував друкарню «Поступ». Уже в лютому 1959 року появилось перше число газети «Поступ».

Після трьох років праці у видавництві «Поступ», о. Г. Шавель одержав доручення нанова зайнятися друкарнею «Голосу Спасителя» в Йорктоні. В останні роки перебування в Йорктоні почав хворіти на серце, однак здавалося, що могтиме ще працювати. У серпні 1966 р. виїхав до Винярду, Саск., організувати парафію. Там важко занедужав 5 лютого 1967 р. Хворого перевезено до лікарні в Йорктоні, де від серцевої атаки помер 1 березня.

У четвер, 2 березня, о. Іван Сирота провів вервицю в похоронному закладі Бейлі в Йорктоні, а після цього отці Л. Міня, С. С. Шавель та Т. Кравчук ЧНІ відправили Панахиду. Наступного дня ввечері відправлено священичий похорон під проводом Преосвященного Андрія, Саскатунського єпископа. Багато вірних було в церкві; на похоронну відправу прибула значна кількість священиків. Проповідь того вечора мав о. декан П. Криворучка з Каноpи. В суботу рано Преосвященний Кир Андрій відправив архиєрейську Службу Божу в йорктонській церкві. З ним співслужили отці Іван Бала ЧНІ, М. Будз, П. Криворучка і С. С. Шавель ЧНІ, брат покійного. Присутніх у церкві було 12 єпархіяльних священиків і 20 редемптористів. По Євангелії о. Т. Кравчук ЧНІ, парох йорктонської церкви, мав проповідь. Преосвященний Владика Андрій виголосив проповідь при кінці Служби Божої. Після цього докінчено похоронні обряди Панахидою. Службу Божу співав хор учнів Роблинської колегії ім. св. Володимира під керуванням д-ра П. Маценка. Після богослуження учасники похорону пішли до парафіяльної залі на поминальний обід. Там промовляв о. Т. Кравчук, що подякував Преосвящ. Андрієві за приїзд до Йорктону, а о. В. Фляк зробив заклик провести збірку на українську пресу.

У неділю, 5 березня, пополудні тіло небіжчика перевезено до Вінніпегу. В понеділок вранці Преосвященніший Митрополит Кир Максим відправив архиєрейську Службу Божу в церкві св. Йосифа. З ним співслужили отці Іван Бала та Іван Фецко ЧНІ. Церква була переповнена людьми, приїхало багато священиків. При кінці Служби Божої Митрополит мав прощальне слово на вічний спочинок покійному. Після цього була ще остання частина священичого похорону.

Священики відпровадили тіло покійного на цвинтар Пресв. Родини у Вінніпегу і там похоронено його на цвинтарі, що належить оо. Редемптористам.

Покійний о. Г. Шавель залишив у Жиравці стареньку, 92-літню матір, сестру Емілію Карпа в Щирці, брата о. Степана — священика-редемпториста та молодшого брата Миколу в Калуші.

Отець Григорій Шавель відзначався веселою вдачею, життєвим оптимізмом та великою працьовитістю. Приїхавши в молодому віці до Канади, він 27 років працював віддано для Української Католицької Церкви в цій країні. Хай Милосердний Господь нагородить його працю і прийме його в небесні хороми. В. И. П.

Верміліон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. АННИ СТАРКО

На сам Новий Рік уночі упокоїлася в Бозі бл. п. Анна Старко. Померла вона в шпиталі у Верміліон на атаку серця, проживши 73 роки, з того 55 років у супружі.

Покійна приїхала до Канади в травні 1931 р. з села Сопошин, пов. Жовква (тепер Нестерово), Західна Україна, з чоловіком Петром та 12-річним сином Іваном і 11-річною дочкою Марією. Її чоловік Петро поїхав був до Канади 1927 р., заробив дещо грошей і вернувся 1930 р. назад до дому. В 1931 р. продав він 10 моргів поля і з дружиною та дітьми поїхав до Канади. Зразу осів був на фармі 22 милі на полудне від Верміліон і там фармував через 18 років. Опісля купив він фарму ближче Верміліон. В 1949 р. передав фарму синові і сам перейшов з дружиною жити до міста Верміліон.

Покійну оплакує чоловік Петро, син Іван на фармі недалеко Верміліон та дочка Марія, зам. Стафінська на фармі недалеко Менвил, семеро внуків, брат Василь та сестра Євдокія у Старій Сварсеві, пов. Жовква.

Похорон покійної розпочався панахидою, що її в середу 4 січня відслужив о. протопресв. І. Черкавський. В четвер, 5 січня о. І. Черкавський відслужив заупокійну Службу Божу й похорон та попрощав покійну від родини, парафії, приятелів та знайомих в послідну дорогу. Тлінні останки покійної зложено на українському цвинтарі в Верміліон.

бл. п. Анна Старко

В похороні взяв участь м. ін. п. Михайло Клепач з Ріджайни, Саск., родич покійної. Домовину з тлінними останками несли: В. Яремцьо, К. Ден Мисик, Бен Піх, Бозелка і Петро Грицай.

Після похорону відбувся в парафіяльній залі англійської церкви поминальний обід.

З нагоди похорону чоловік покійної п. Петро Старко передав 10.00 дол. на "Українські Вісті".

За жертву щиро дякуємо, а покійній Анні вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Болюче вражений втратою моєї незабутньої подруги бл. п. Анни, складаю з родиною щиру подяку всім тим, що в якийнебудь спосіб прийшли мені з поміччю та потіхою в моєму горю.

Дякуємо Всеч. о. протопресв. І. Черкавському за відслуження похоронних обрядів та слова прощання й потіхи. Дякуємо нашим приятелям, що несли домовину з тлінними останками покійної. Дякуємо всім тим, що склали жертви на Служби Божі та квіти на могилу. Дякую всім тим жінкам, що помогли приготовити поминальний обід, а вкінці всім тим, що віддали послідну прислугу покійній. Нехай Милостивий Господь нагородить всім сторицею, а покійній дасть царство небесне.

Чоловік Петро, діти та внуки

Іван Німчук, Лемонт

СПОМИН ПІОНЕРА

З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

КЛОПОТИ З ЦИМБРИНАМИ

Ми пережили похорон поліцая і взялися дальше копати криницю. Мій товариш Мельник був якраз знову в криниці й рубав як найспокійніше джаганом тверду глину, як стався йому знову випадок. Рубаючи глину джаганом, він якось нехотячи зачепив за той дзвін при цимбринах, що йому були над головою. Джаган відбився від цимбриня, полетів на Мельника й сокирою, що є на кінці джагана, досить погано розрубав йому плече. Він закричав якось дуже пеpерaзливо й то дуже скоро потім, як спущено вдолину нашу півбочку. Хлопець не дуже спішився подивитися, чого він кричить, бо то було ще надто скоро, щоб тягнути півбочку з глиною вгору, але я крикнув на нього, щоб він негайно вів коня й витягав півбочку вгору. Він попровадив коня й нагору виїхала бочка, а в ній покалічений наш товариш Мельник. З великої рани йому спливала кров, і то дуже сильно так, що він мало що не зімлів. Але тут і я не міг багато зарадити, бо ми не мали нічого під рукою, щоб йому спинити кров. В тому якраз часі приїхав наш господар і як побачив, що сталося, закричав до мене, чи я маю тютюн і, як я сказав що маю, він сказав мені взяти тютюн до уст, пережувати його і зробити з того таку "багу" й тим затикати рану Мельникові. В тому часі я ще курив і тому мав тютюн коло себе.

Я витягнув його з кишені й почав його жувати. Від того мені зробилося дуже недобре й хотілося вертати. Я викинув тютюн з уст, але наш господар знову крикнув на мене, щоб я таки жував тютюн, бо треба рятувати чоловіка. З гіркою бідою мені вдалося пережувати трохи тютюну (а тютюн був прасований, або як наші люди казали, "бльот" замість "плог") і цею мазюкою заткав Мельникові його рану.

Ця "медицина" мусіла його дуже запекти, бо він ще гірше збілів, але показалося, що "медицина" була добра, бо зараз кров перестала йти, а наш господар, який мав на собі білу сорочку, витягнув її зі штанів й віддер з неї вузький і довгий кусок і цим платком ми старанно об'в'язали рану, кладучи на неї ще трохи пережуваного тютюну.

Видно, що ця наша перша поміч, хоч не дуже спеціяльна, поділала добре на нашого хворого. Мій приятель Мельник трохи відпочив, а відтак встав і ми оба пішли дальше копати нашу криницю.

Але тепер ми вже не могли мінятися працею, бо він боявся за свою рану, щоб її десь у криниці не зачепити, тому то я вже докінчував копати сам, а він уже був на горі й відкидав землю.

Але, заки ми закінчили нашу криницю, нам вгорі сталася ще одна немила пригода, яка нас ще більше перемучила, як уся наша робота, що ми її досі зробили.

Як ми вже докопалися до шістдесять стіп, то натрапили на сильне джерело води. Вода стала дуже скоро підходити догори. Само по собі це не було б нічого злого якби не те, що наше цимбриня вгорі дуже намокло, здулося й не хотіло зсуватися вділ, до дна криниці. До дна викопаної криниці була чимала діра. Ми почали пробувати збивати цимбриня вділ, але воно не йшло. Що ми натовклися, чим було, але ніяк. Залишити так не можна, бо може завалитися стіна криниці і вся наша робота піде на марно.

Але якраз тоді приїхав наш господар зі своїм помічником Василем Мельником. Він долучився до нас і старався нам помогти зігнати в долину цимбрини. Хоч я і наш господар та Василь Мельник залізли до криниці й старалися стягнути цимбрину на діл, нічого з того не виходило. Вперті цимбрини ніяк не хотіли датися посунути. Ми почали навіть між собою суперечку за те, як би то найкраще можна зробити, з якої нічого не виходило.

Вкінці ми сказали нашому господареві, щоб він сам ліз у криницю й пробував сам щось зробити, бо він на цьому краще розуміється як ми. Але він за ніяку ціну не хотів лізти в криницю, зате порадив нам у крайній мірі розрізати ті "дзвони" з цимбриня й викинути з того одну цимбрину, тоді "дзвін" зробиться менший й може спуститися в долину.

Ми це зробили й почали стягати нашу цимбринову бочку в долину. Але вона, замість посуватися рівномірно в долину, маючи тепер більше вільного місця, пішла, як у нас кажуть, якось "на бакир", тобто скривилася на бік і стало ще гірше.

Тепер вже не було іншої ради, лише цю звужену цимбринову бочку викинути й на її місце дати другу. Але нам цього не вдалося зробити, хоч ми працювали, і то тяжко до темної ночі. Робота не була закінчена. До того всього вода не давала нам робити, бо дуже скоро підходила вгору та й треба було її часто вичерпувати. А що то була субота, то усе залишилося, як було, до понеділка. А в понеділок сталася нова несподіванка, бо став падати зливний дощ, який перемінився таки в слоту, бо лив через цілий день. Треба було ждати до вівтірка.

У вівторок дощ перестав падати й ми всі так, як були, враз з нашим господарем, взялися до нашої роботи. Як ми приїхали на цвинтар, зараз подивилися в криницю й побачили, що за час нашої відсутности вода піднеслася таки досить високо ,десь приблизно на двадцять сім стіп, тобто майже половина криниці була залита водою.

Що тут робити? Треба вичерпати всю воду, щоб можна було там на долині якось зачинати працю і врешті закінчити нашу криницю.

Ми взяли нашу бочку, якою тягали глину, я натягнув ґумові чоботи, взяв з собою кавалок патика, станув у бочку і спустився в криницю геть аж близько води. Там я виліз з бочки, став собі на один з наших "дзвонів", або кругів, що були вище води і звідти тиснув патиком на бочку, щоб вода скоро набиралася. Як півбочка була повна, її скоро витягали на гору й воду виливали. Ой мався я того дня в тій криниці! Це був ще один добрий додаток на мої ноги, які мене вже й без того немилосердно боліли. А тут, заки я вичерпав воду з криниці, то її чимало, й то зимної джерельної, вилилось на мою голову, і то лилось нераз аж з самого верха криниці. Я не мав на собі ні одного рубця сухого й трясся цілий з великого зимна, хоч це був останній тиждень місяця липня. Кінь, навчений тягати глину, що була багато тяжча від води, почув відразу, що це легший тягар, скоро рухався й півбочка гнала скоро вгору, але при цьому крутилася на всі боки, деколи зачіпала за круги при цимбринах, через те вода виливался потрохи, часом більше, часом менше, але не було одного такого разу, щоб бодай трохи води не вилилось.

Деколи вода не падала просто на долину, але спливала по цимбринах поволі. Але й так вкінці вся вода падала на мою бідну голову. Може дехто сказати, що це була дурна робота, бо чому ніби не черпати води згори, як то звичайно все і всюди черпають. Але тут того не можна було зробити. Наше черпало було зроблене з одної половини бочки й ми мусіли наповняти нашу півбочку при помочі дрючка таки в середині криниці, бо, як знаємо, порожна бочка не має звичаю поринати в воду. Та й цього не можна б було зробити, якщо б не було на чому стояти та й робити це так, як я згадав вище. Ну, а якщо б ми були хотіли тягнути воду згори якоюсь меншою посудиною, то ледве, чи ми були б цю воду вичерпали загалом, бо вода дуже скоро прибувала.

Як ми вже вичерпали води настільки, що зближалися до нашої нещасної бочки, то я побачив, що нашої бочки нема, десь поділася. Я немало здивувався, бо, як це могло статися, щоб цимбриння, збите в роді бочки могло пропасти та й то ще з криниці, повної води. Ми були б зовсім не журилися тою бочкою та й за нею не плакали, якщо б та ненависна бочка була дійно десь пропала. Але тут не було ніякого чуда-дива і бочка десь мусіла бути.

Ми почали за нею шукати і досить скоро її знайшли. Коли я вичерпав трохи більше води, то побачив свою бочку, але вже не цілу, а поломану на поодинокі дошки, що, обліплені болотом та піском були порозкидані по цілому дні криниці. А це сталось тому, що, як вода підійшла вгору, береги криниці стали розмокати, розмочена глина стала валитися й натискати на нашу бочку, яку ми залишили розрізану й скривлену на бік. Від великого напору глини обручі в середині бочки поламалися і всі дошки полетіли на середину криниці, позамотувані одні за другі. До того прийшла глина та пісок й позліплювали ці дошки до купи.

От тепер була знову "гарна робота", від якої сохрани нас, Господи! А робив я цю роботу таки самий, бо мій товариш Павло Мельник все ще мав незагоєну рану.

CARLING

Bock Beer is Back

Just once a year is Carling Bock time! And this rich, traditional brew comes at regular prices!

CARLING BREWERIES (ALBERTA) LTD.

11389-A

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
РІК 2. Телефон: 242-6364 Ч. 13

ШЛЯХИ ДУХОВОГО РОЗВИТКУ КАНАДСЬКОЇ УКРАЇНКИ (2)

(ДОПОВІДЬ У ДЕНЬ ГЕРОЇНЬ, ОРГАНІЗОВАНИЙ ЖІНОЧИМ ВІДДІЛОМ КУК У РІДЖАЙНІ 19 БЕРЕЗНЯ 1967 Р.)

Д-р Богдан КАЗИМИРА

В початковому етапі тяжко говорити про належне духове оформлення канадської українки, бо первісна іміграція не мала належної національної свідомости. Одначе відрубна мова і віровизнання були тими елементами, які допомогли зберегти релігійну і національну особість канадського українця. Велику ролю в тому відограло групове поселювання українців, як теж і те, що довкілля інколи ставилося до них неприхильно як до "небажаних чужинців". Цей період в українському поселенні, як стверджують соціологи, характеризується почуттям етнічно-релігійної відрубности, а не національної свідомости.

Побут на чужій землі і туга за Рідним Краєм створювали пригоже підложжя перецінлювати форму і зміст старокрасних організацій, щоб себе зберегти.

З часом, під впливом збільшення національної свідомости на українських землях, яка перекидалася через океан у формі нових імігрантів і друкованого слова, українська спільнота стала себе оформляти політично і національно, перебираючи нераз цілі і завдання політичних рухів у Галичині чи Східній Україні.

В Канаді українці зустрілися з повною свободою, що позволяла їм гуртуватися так, як вони хотіли. В той спосіб постало велике число установ, товариств тощо, що прибирали такі форми, які новоприбулі перецінлювали із громади, яку вони залишили по той бік океану. Тому не диво, що ці організації поставали, зникали, опісля зроджувалися нові із приїздом нових людей, заникали знову, коли вони розпорошувалися або вимирали. Звичайно такі клітини не збереглися довше одної генерації, яка їх приводила на світ. Властиво збереглися і здали життєвий іспит тільки ті, які поставили собі ширші плятформи праці, а не вузько льокальні. Ними в засаді є різні церковні організації, братсько-запомогові установи тощо. На жаль, українська іміграція на Північно - Американському континенті не спромоглася розбудувати таких центральних установ як напр. Матірнє Т-во "Просвіта", чи Українське Педагогічне Т-во "Рідна Школа", що кермували б виховними справами і засобами збереження національної особости українського поселення. Відсутність таких установ під теперішню пору відчуваємо всі дуже.

Українська піонерка від зарання свого побуту в Канаді старалась виконувати якнайсовісніше свої обов'язки. Одним із них — це жура за родину. Тому вона звернула увагу на родинний дім і виховання дітей.

Коли незабаром життя стало розвиватися, тоді дика прерія почала вкриватися плодючими смугами землі, бо до того її приспособила запопадлива і трудолюбива українська жінка. Із вростанням у нове середовище та із здобуванням економічної незалежности почало розвиватися організаційне життя у формі перших зародків церковних громад. Коли в 1897 р. появився вперше український католицький священик, почато організувати парафіяльно-церковне життя. Жіноцтво стало гуртуватися з сестрицтва, подібно як воно було в Галичині. Прикрашування каплиць і церков, далі приготування спільних обідів, щоб роздобути фонди на конечну поміч в організуванні рідних шкіл, звичайно по хатах пінеерів, це були перші зусилля в духово-організаційному розвою канадської українки. Цей розвій позначувався приметами релігійно-національної окремішности.

Ми не є спроможні вичислити тих усіх піонерок, які своїм завзяттям і вкладом праці клали основи під те життя, яким ми тепер радіємо і можемо похвалитися, живучи в мозаїці канадської спільноти. Ці Бачинські, Березовські, Волохатюки, Гоменюки, Дими, Єлиняки, Козяки, Сирники, Юзики та інші, багато із них нащадки української шляхти, проявили себе незвичайно позитивно і будували тривкі підвалини в новій країні.

Здається одним з найстарших жіночих товариств у західній Канаді, зокрема в Алберті, була організація дівчат-робітниць, які гуртувалися коло т. зв. вечірної школи в Едмонтоні. Ця організація постала в 1901 р. і була відома під назвою "Галицьке найт скул гірлс".

Поруч церковного життя теж стало розвиватися життя національне. Жертвенні одиниці, між ними і жінки, стали до праці на народній ниві, закладаючи співацькі гуртки, читальні "Просвіти", народні доми тощо, які ширили освіту між українськими поселенцями. Такі організації поставали по більших міських осередках, як Вінніпеґ чи Едмонтон. Знаємо, що в 1903 р. в Едмонтоні було зорганізовано хор "БояН". У ньому активною була як співачка і секретарка п-а Емілія Чичка, пізніша жінка адвоката Шкварка. Маємо вістку, що з 1910 р. в Монтреалі створився Дівоцький Союз.

Незвичайно позитивно записалися в цьому періоді українського поселення вчителі народніх шкіл. Знаємо, що в 1910 р. Анастазія Якимщак, молода 17-річня українка навчала в державній школі в Манітобі. Українські вчителі своєю працею причинилися дуже до розбудження національної сідомости. В околицях, де поселялися українці пожвавилася культурно-освітня праця і під їх впливом пробуджувалася українська жінка. Найшлися одиниці між жінками, які стали закликати своїх сестер організувати свої товариства. В 1916 р. зродилося при Українськім Народнім Домі у Вінніпеґу "Українське Жіноче Просвітнє Товариство", яке вважають правдоподібно першою самостійною жіночою організацією. Вона мала свій власний статут і старалася об'єднати всіх українських жінок.

Пінчає першої світової війни розбудова життя канадських українців припинялася. Одначе існує закон, який каже, що на кожну акцію приходить реакція. Примусовий застій причинився до того, що з хвилиною, коли постала наново нагода користуватися громадянськими правами, українська спільнота в Канаді виявила свою динамічність і відкрився другий етап духового розвою канадської українки.

II

Відновлення українського державности вплинуло на зріст національної свідомости серед українського жіноцтва в Канаді. В Україні постала Українська Національна Жіноча Рада, яку очолила Софія Русова, членом Української Національної Ради в Києві була Зінаїда Мірна, пізніша голова Українського Жіночого Союзу, зв'язок із Союзом Українок у Львові та поодинокими визначними українками впливали на кристалізування духово-національних основ канадської української, даючи їй нові напрями в організації. Керівні одиниці в Канаді зосередили свою увагу на самоосвіту, плекання народної культури в родині і громаді, релігійне і національне виховання молоді. Почуваючися нерозривною частиною великого українського народу розбуджували ідею визволення українського народу з неволі окупантів і включали це в програму своєї праці.

На початках 20-их років ще не було одної жіночої організації крайового характеру в Канаді. Одначе жіноча молодь, зокрема університетська, стала гуртуватися в Саскатуні доєкруги особи Савелі Стечишин, яка має своє місце в жіночому українському рухові в Канаді. Молоді Могилянки, по закінченні студій, йшли вчителювати і стали організувати жіночі клітини. Під впливом діяльности Союзу Українок у Львові, і з 1925 р. Союзу Українок Америки — поведено старання оснувати Союз Українок Канади. В духовому розвою канадської українки закорінювався і розвивався процес потреби мати центральну жіночу організацію. В той спосіб у 1926 р. постав Союз Українок Канади, який очолила Ольга Свистун, у цій організації себе проявили Доця Яндова, Харитя Кононенко, Савеля Стечишин, Наталка Когуська, Ольга Войценко, Анна Токарик та інші. СУК постав із потреб життя, органічно розвивався на канадському підложі, старався розв'язати місцеві потреби не забуваючи про свої обов'язки супроти України. На початках Союз Українок Канади ставив собі за завдання об'єднати всіх українок, перейнятих національним ідеалом. Проте пізніше під впливом обставин, зокрема процесу суспільно-громадського і церковно-релігійного зрівняковання ця жіноча організація зі своїми складовими клітинами стала одною з головних піпнор УГПЦеркви в Канаді і складовою частиною Союзу Українців Самостійників.

Не місце тут реструвати чи аналізувати, що зробила і чого добилася та чи інша організація. Скажемо, що процес духового осідомлення канадської українки кристалізувався в напрямі національного освідомлення довкілля. Те, що було нездійсненою мрією перед чвертьсторіччям, ставало тепер дійсністю.

Другий етап духового розвою канадської українки позначився незвичайною організаційною натугою. Друга еміґрація принесла до Канади ідеали національної революції з років 1917-1920. Національне визволення і поміч Краєві були головними лозунгами організації, що прибрала назву Української Стрілецької Громади. Вже в 1930 р. при ній були жіночі частини, які згодом прийняли назву Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб. Вибір особи сл. п. Ольги Басараб як патронки для організації вказує на велику духову зв'язь організації з Україною та перебрання ідеалів, за які вона віддала своє життя. В 1934 р. поодинокі жіночі відділи створили свою централю крайового характеру та ввійшли як складова частина Українського Національного Об'єднання. Впродовж свойого існування ОУК старалась допомогти визвольним змаганням України, брала участь у політично-громадських акціях української еміґрації в діяспорі, співпрацювала з іншими організаціями в Канаді та поза нею. ОУК станула на понадконфесійній площині і свій розвій та розбудову завдячує таким піонеркам українського жіночого руху в Канаді як Степанія Савчук, Анна Йонкер, Анастазія Павличенко, Стефанія Бубнюк, Євгенія Ситник, Ольга Стебиницька та інші. В той час коли організаційне життя канадських українців стало прибирати нових форм спалахнула друга світова війна. Вона своїми наслідками мала великий вплив на активізацію українського життя по різних країнах як теж на посилення і зрізничковання праці серед українських жінок у Канаді.

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

МИ УКРАЇНЦІ?

Л. КОБРИНСЬКА

Наукозо світ поступає вперед. Кожна пересічна людина повинна знати дві, а навіть більше мов. В европейських школах другу мову навчають вчасно, бо вже в другій клясі вселюдної школи. Студент, що закінчив дванадцяту клясу в середній школі в европейських країнах, говорить плинно трьома або й більше мовами. В Канаді почався новий рух. Навчання другої мови в наших школах починається в нижчих клясах. Нам, українцям, це є на руку, бо ж легше вивчити українську мову як другу мову, бо до цього ми природно приспособлені.

Серед теперішнього молодшого покоління українська молодь призабувається. Щораз більше і більше наші діти не вміють говорити своєю рідною мовою. Багато з них навіть її не розуміє. Треба спитати себе: чи ми хочемо остатися українцями, чи зробимо себе ничарами? Якщо хочемо, щоб наші діти цікавилися українською мовою, літературою, традиціями, ми, родичі, мусимо самі цим цікавитися. Чи можна краще нашу дитину заінтересувати українською мовою як вживанням її в хаті, в родині, мати в себе українські книжки і часописи та їх читати, слухати української музики, пісень чи казок?

Багато наших, так званих українців, має такі закиди: Нащо нам української мови у цій вільній англомовній країні, це є неможливе, а принаймні це є перешкодою для наших дітей учити їх другої мови; а ще інші кажуть, що українці не мають гарної літератури, своєї історії, нових підкожних слів, потрібних у теперішніх технічних часах. Вони так говорять, бо самі замало цікавляться цими справами, замало читають, замало себе освідомлюють про українські здобутки, постання і розвиток української мови, про красу висловів в українській літературі, про красу української музики, зокрема народної.

Напевно багато родичів хоче, щоб їх діти знали українську мову і нею говорили, читали і писали. Вони посилають своїх дітей до рідних шкіл на науку української мови. Родичі напоминають, наказують своїм дітям, щоб училися української мови, але, на жаль, самі поступають навпаки. Родичі, хоч знають українську мову, то часто, а то й постійно говорять до дітей не-українською мовою, а як говорять, то звичайно тоді, коли дітей сварять чи картають. Дуже влучно писав мудрець: "Не посилайте дітей до церкви, а ведіть їх туди". І тут хочу завважити під адресою родичів: не посилайте своїх дітей, щоб вони лише вчилися української мови, але щоденно розмовляйте з вашими дітьми тою мовою".

Якщо хтось хоче навчитися грати на фортепіяні, то мусить часто грати, вправляти. Також, якщо хтось хоче навчитися співатися — то мусить те часто робити. Отже, коли хтось хоче знати мову, то не вистачить слухати цієї мови, але самому треба її вживати, себто нею говорити. Якщо йдеться про українську мову — то найкращим місцем її вивчення є рідна хата. Там ніхто не буде з нас сміятися, обмовляти чи критикувати.

Ви кажете, що не можете говорити по-українськи, що ви забули українську мову, або кажете, що не говорите тому, що не вмієте добре говорити граматично. Чи ж не можна користуватися мовою, хочби і не дуже по-граматичному? Скільки то людей є на світі, які вживають мови, хоч її добре не знають? Але мову можна вивчити, щоб лише було хотіння, а спосіб найдеться. Чим також щось осягнути, тим більшу воно має вартість. На жаль цього хотіння у багатьох наших родинах немає. Якщо в нас не буде відродження українського духа, то ми закопаємо себе в могилу і навіть не буде кому заспівати "вічная пам'ять", а наші правнуки будуть питати: Mother, who are Ukrainians?

Від редакції:

Пані Л. Кобринська є народжена в Канаді і є учителькою в Капорі в Саскачевані. Вона приготовляє підручник до навчання української мови в дорозі конверзації.

Повища її стаття була розіслана до всіх відділів ЛУКЖ Саскачевану.

Колеґія св. Йосифа в Йорктоні залишить університетські денні виклади

Колеґія св. Йосифа проголосила, що з початком академічного року у вересні цього року, будуть залишені денні університетські виклади:

Декан університетський о. о. відділу Преп. Брат Юстин заявив, що це рішення проголошує з жалем та що певні обставини змусили Колеґію до цього рішення. Одною з причин було між іншим те, що важко було найти професорів, щоб одночасно вчили і в нормальних клясах Колеґії, і викладали в університетських клясах. Рівнож брак викладових кляс як також інших приміщень для культурних та розривкових зайнять для студентів. Протягом двох років від часу афіліації Колеґії з Саскачеванським університетом — Колеґія власними силами оплачувала професорів, постаралася про викладові кімнати, бібліотеку як також відповідні лябораторії. З уваги на обмежені приходи Колеґія не може продовжувати власними силами денних університетських кляс.

Вечірні кляси університетських викладів будуть дальше продовжуватися в Колеґії головно для тих студентів та учителів, що бажають отримати певні кредити.

Студент Колеґії св. Йосифа в Йорктоні

ФІНАЛІСТОМ У ЗМАГАННЯХ В КРАСНОМОВСТВІ

Кожного року студенти у вищих школах Саскачевану змагаються в красномовстві (Брайант паблик скінг контест). Цього року студент українського роду з колеґії св. Йосифа в Йорктоні, Роман Онуфрейчук, у кінцевих змаганнях в красномовстві добув друге місце і срібну медалю. Темою його промови була "Расова дискримінація". Змагання у красномовстві відбуваються в той спосіб: в першій стадії всі вищі школи перепроваджують змагання у своїх школах, відтак переможці змагаються за перше місце у шкільних округах, і ті, що добули перше місце, змагаються знову за участь у кінцевих змаганнях в шістьох округах.

Роман ОНУФРЕЙЧУК
студ. колеґії св. Йосифа в Йорктоні

Молодому промовцеві бажаємо гарних успіхів у його студіях як також у його приватному життю.

Продовження спортових змагань молодечих організацій Саскатуну

В неділю, 19 березня, в продовженні спортових змагань молодечих організацій міста Саскатуну змагалися чотири дружини в чоловічих та жіночих змаганнях у грі в "бедмінтон". По дуже завзятих змаганнях у кінцевій розігрі мужчин студентська організація "Обнова" перемогла "Пласт", а в жіночій розігрі Українське Католицьке Юнацтво парафії св. апостолів Петра і Павла перемогло студенток "Обнови".

У змаганнях чоловіків в пінг-понг дуже сильна дружина "Обнови" здобула першенство у високому рівені, виграючи дві зустрічі. До закінчення турніру залишилися ще тільки змагання жінок у пінг-понг. На неділю 2 квітня плянується відбути "Спортовий вечір", під час якого будуть передані переможцям трофеї. В програму цього "вечора" включено гру в шахи, в якій візьмуть участь найкращі українські шахісти Саскатуну. Початок "вечора" о год. 7 в ґімнастичній залі "Дому Української Молоді".

Розшуки

Українська Медично-Харитативна Служба, б. Український Червоний Хрест пошукує:

Яремчука Василя із Завидович біля Городка Ягойлонського.

Диню Марію із села Кривого, пов. Потутори, яка вийшла заміж в Льоткірхен за поляка Стаха й виїхала до Австралії.

Кудлу Михайла, який жив в Бартфорді — Англія.

Коцюбу Ореста який після закінчення війни жив у Бертезгадені.

Ерделі Миколу Володимировича.

Лазарко Валерію родом Товстюк із Буковини, правдоподібно виїхала із Австрії до Канади.

Пуровця Івана із Турки.

Хто знав би пошукувані особи, просимо подати на адресу: Ukrainischer Medizinischer und Caritativer Dienst e. V. 8 München 2, Dachauerstr. 9/II. Deutschland.

Вісті з Ріджайни

ВЕЛИКОПОСНА МІСІЯ

В днях 12 — 19-го березня ц.р. в парафії св. Василія Великого проходила великопосна місія під проводом о. Рафаїла Мельника ЧСВВ, місіонера з Едмонтону, який виголошував кожного дня три науки: дві по-українськи і одну по-англійськи.

На закінчення о. прелат О. Пасічняк склав о. Мельникові подяку за його труд і науки. Наук слухало кожного дня поверх 250 осіб.

ПЕРЕДВЕЛИКОДНІЙ ЧАПОК

Стараниям відділу ЛУКЖ відбувся в суботу 18 березня традиційний продаж писанок і печива, який получено з розіграввкою на жіночий капелюх і торт.

Як кожного року, так і цього ця імпреза притягнула позажне число парафіян і гостей. Прибулих вітали о. прелат О. Пасічняк, місцевий парох, пані С. Маляївська, голова відділу ЛУКЖ, і пані Ю. Сагаиська — заступниця голови. Чай наливали пані: О. Дмоховська, М. Стадник, М. Шкур і О. Фінч. Чистий дохід приблизно 700 дол.

З ХРОНІКИ КЛЮБУ ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ

В суботу, 17 березня ц.р., в просторих залях Асиньоби Клюбу зібралося в 8 годині вечора 50 членів і гостей, щоб відзначити сьомі роковини існування Клюбу українських професіоналістів і промисловців у Ріджайні, віддати поклін Тарасові Шевченкові і висказати пошану жінкам-матерям.

На програму вечора складалося відкриття сходин і привітання приязних В. Чижем — головою Клюбу, коротке продумане слово, виголошене адвокатом Ю. Ткачем та рецитації "Минають дні" по-англійськи і "Хіба самому написать" по-українськи, що їх з чуттям передала Соня Скрипник.

Жарт-скеч, який віддзеркалював життя-буття української групи в Саскачевані, дбало підготований Франком Содженкі і вдало виведений М. Гуменюком, Ю. Скрипником, Ф. Содженкі та В. Чижем, викликав вибухи сміху серед приявних. Д-р Б. Бачинський, майстер церемонії, вдало перевів цілу програму вечора.

Спільною вечерою - бенкетом закінчено цю чергову вдалу імпрезу.

Також вибори

В неділю, 12 березня ц.р., відбулися в так званій "Суверенній Радянській Республиці" вибори до Верховної Ради (парляменту). Як звичайно, громадяни "вільної" України виказали велике заінтересування виборами, бо майже у 100 відсотках взяли участь в голосуванні. Мабуть в тій цілій "комедії" найменше заінтересовані були самі кандидати до Верховної Ради, бо вибір їх був ще перед виборами запевнений, зрештою інших, крім кандидатів комуністичної партії, не було. Ми, канадські виборці, перед кожними виборами маємо певні труднощі, бо мусимо добре подумати, на котрого з кандидатів віддати наш голос, а їх часто є аж чотири з різних політичних партій, отже якими щасливими є громадяни радянських комуністичних країв, що не мусять думати на кого голосувати. За них подумала комуністична партія, а вони лише віддають свій голос. Найбільш прикре в тій цілій виборчій комедії є те, що яких кілька тижнів перед виборами агітатори провадять передвиборчу пропаґанду. Вони пояснюють радянську конституцію, яка гарантує всі права радянського громадянина, яка дає право радянській людині вибрати до верховної ради такого представника, якого вона собі бажає, а при тому додають, що в капіталістичних країнах громадяни тих країн тих прав не мають. І так та пропаґанда тягнеться днями, тижнями, місяцями, що вкінці радянська людина починає вірити, що вона живе в найщасливішій країні світа.

Рекорд добровільної безсонности здобув 51-літний фінляндець Тоіміі Сільво. В 1964 р. він позбавив себе сну 394 години.

†

Приятелям та знайомим передаю сумну вістку про смерть мого найдорожчого брата

бл. п. Евгена ІВАШКА

який помер дня 13 березня 1967 року в Торонті, проживши 53 роки.

У глибокому смутку залишив дружину Марію, сина Любомира і дочку Віру в Торонті, брата Івана в Ошаві, сестру Олену Федик у Торонті, сестру Івану Дмитрасевич і сестру Любу Крукеницьку, обидві живуть на рідних землях.

Похорон відбувся дня 16 березня 1967 року в Торонті.

о. Володимир — брат

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похоронённю, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: GA 2-2331 & GA 4-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood.

В. М. СМОЛИК, управитель

Все для будови

По умірковaній ціні дістанете все в своїм Складі Будівельного Матеріялу

NORWOOD LUMBER COMPANY

OFFICE — EDMONTON — Yard and Factory
Ph. 477-3092 — 8201 - 114 Ave. — Ph. 477-1659

Р. ФІРМАНЮК, властитель

27 років приязної та совісної услуги!
Направа авт і троків — Перевірка моторів — Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road — Edmonton, Alberta — Phone 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК

(хіропрактор)

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

Dr. V. A. Bayrock

9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.

X - Ray — ТЕЛ. офісу 422-7656, дому 479-3480

Морґеджові позики банку Роял на будову чи купівлю вибудованих домів

У Монтреалі Банк "The Royal Bank of Canada" сьогодні подав до відома новий плян, згідно з яким поодинокі особи зможуть вносити до філій цього банку в цілій Канаді прохання на одержання двох родів гіпотеки. Цей новий плян, який уможливить більшій кількості канадійців стати новими домовласниками, увійде в життя того самого дня, коли буде проголошений новий Банковий акт.

Банк прийматиме аплікації на уділення гіпотек на будову нових домів в рамках Національного Акту "National Housing Act". Ця гіпотека не зможе перевижчити суми $18,000, одначе в цих границях можна буде піднести гіпотеку до 95% вартости дому. Вартість дому заоферовану, як забезпеку, процентову стопу, суму й умови сплати устійнює Central Mortgage and Housing Corporation.

Другий рід, знаний, як конвенційні гіпотеки, не переступатиме суми $40,000, а сума одержана не буде перевижчати 75% оціненої вартости дому. Сплачування капіталу й процентів, згідно з процентовою стопою, яка існує в даній місцевості, можна буде розложити на протяг 25-и років.

Конвенційні гіпотеки (морґеджі) будуть видаватись на будову нових, чи на купівлю вже вибудуваних домів; ці гіпотеки можна буде теж одержати для фінансування вже набутих домів.

Банк оголосив, що обидва роди гіпотек (морґеджів) будуть стояти до розпорядимости власників замешкалих домів в очеркнених міських районах; не можна буде одержати гіпотек на спекуляцію.

Згідно з новим пляном Банк подав до відома, що резерви грошей до розпорядження є обмежені й тому існує практична границя для мешканевих гіпотек, які можна буде одержати цього року.

ЦІКАВЕ ЗІ СВІТА

Є усіх 8,600 відомих родів птахів, найбільший є струсь. Він доходить 300 фунтів ваги, буває 8 стіп високий, є прудконогий і може бігти 37 миль на годину.

Філія УНО в Едмонтоні

влаштовує

в неділю, 2 квітня ц.р., в год. 7.30 вечора

у власній залі при 10629 - 98 вул.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ

В програмі: Хор "Дніпро", виступи дітей з Рідної школи під управою п-і С. Климкович, рецитація п. Р. Осташевського, реферат п. О. Зуєвського.

На цей концерт запрошує українців Едмонтону та околиці

Управа філії УНО

БІНГО

Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Аве. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

БІНГО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

Щоп'ятниці від 11 год. до 6 год. веч. продаж вареників у залі під церквою св. Юрія, 11302 - 95 А вул.

KULE & PEACH

Accountants and Auditors
206 Wentworth Bldg.
97 St. & 102 Ave., Edmonton
Phone 422-5849
(Говоримо по-українськи)

Дрібні оголошення

● **10-КІМНАТНИЙ** готель, кофейня, добрі квартири на мешкання, в майнерськім і млинарськім дистрикті. Ціна $67,000 з підвальним приміщенням на пиво. Готівкою $20,000, решта на сплати на 6%.
MIDWAY HOTEL
Box 99 Midway, B.C.

● **На ПРОДАЖ** мотел з 9 домів (юнитс) в Келовні, прихід цілий рік, вплата згори (давн) $15,000. Повна ціна $36,000.
PINE GROVE MOTEL
Box 73, Westbank, B.C.

● **ДІМ НА ПРОДАЖ** Чистий тайтел, півбонґало, 4 спальні, на Гайлендс в Едмонтоні. Повна ціна $15,500. Початкова вплата (давн) $5,000.
Телефон 479-1395.

MIKE PATRICK
LANDSCAPING AND CONSTRUCTION
Rototilling, Landscaping, Pruning, Lawn Maintaining, Fences & all Concrete Work
11618 - 95A St — 474-0598

● **ДОХОДОВА ХАТА** на продаж. Велика 14 кімнатна хата, що з неї, крім мешкання для власника, є місячно 200.00 долярів прибутку з чиншу, в догідному місці, близько церкви та школи, пів блоку від автобуса. Власник продає по причині старшого віку. За ближчими інформаціями звертайтесь по адресі:
9644 - 106 Авеню

● **ПОТРІБНО СТАРШОЇ ЖІНКИ** доглядати малу дитину. Винагорода: мешкання, харч та дуже добра заплата. **Зголошуйтеся :**
M. CHEMY — 10520 - 40 St.
Edmonton

ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ ФАРМЕРСЬКИХ МАШИН ВІД ПОДАТКУ

Ванкуверський екаунтент В. Пеконен запропонував королівській комісії для справи цін фармерської машинерії, щоб уряди, федеральний і провінційні, звільнили від податку від продажу (сейлс текс) фармерські машини, складові частини до направи та інше знаряддя, щоб помогти фінансово обтяженим фармерам.

LIMITED QUANTITY 28 panel nylon parachute canopies, complete with shroud lines. Approximately 84 ft. circumference. Ideal coverage for machinery and produce. Also makes temporary shelter for repairing, etc. $29.00 while they last. ¼ H.P. electric motors. ½ inch shaft. 110 volt, single phase, 1725 rev. Run like new $8.95. Lots of 10—$7.75 ea., Guard and Oshkash 7 ton 4 wheel drive snow plows, and one electric fork lift 2000 lb. capacity.

WESTBOURNE SUPPLY
Distributors of Govt. Surplus
Westbourne. Man.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 Street
1½ Block North of Woodward's
EDMONTON — ALBERTA

Wasson Dental Lab.
NEW LOCATION
Barry Bldg. 10128 - 103 St.
Ph. 422-4718
Certified Dental Mechanic

Для доньки Сталіна нема вже повороту

Уся західна преса всебічно обговорює втечу доньки Сталіна з СССР. Життя її на волі є багато більш скомпліковане, ніж було в Москві. Вона відмовилась повернутись до СССР і забажала назавжди залишитись на Заході.

Однак вона, мабуть, перечислилася. Хотіла жити в Індії, але індійський уряд побоявся, що дозвіл на те піддав би небезпеці взаємини між Індією і СССР. Хотіла виїхати до Злучених Держав, однак, кажуть, сам през. Джансон був проти такого азилю в ЗДА і "порадив поселитись їй в европейській країні'. Такою країною найліпше була б Західна Німеччина, яка надала б азиль, кажуть, без сумніву.

Тимчасово призначено їй як місце перебування Швайцарію, яка традиційно приймає до себе кожного, хто потребує відпочинку, чи є хворий і стомлений. Швайцарія дозволила Светляні на тримісячне перебування, але заходить сумнів, чи вона продовжить побут.

У Швайцарії вганяються за Светляною десятки репортерів світової преси, щоб мати з нею інтервю. Дотепер — надармо. Кажуть, що журнал "Лайф" запропонував їй за спомини $300,000, а німецький журнал "Стерн" $700,000.

Чому Злучені Держави відмовляють Светляні дозволу на перебування? В часах "холодної війни" вони були б прийняли її з отвертими раменами. Не так тепер за "мирного порозуміння" між Вашінґтоном і Москвою і надій Злучених Держав на советський вплив для мирного полагодження конфлікту у В'єтнамі. Така втеча доньки Сталіна до ЗДА принесла б Вашінґтонові лише неприємності.

В індійській пресі, а за нею в американській появилися деякі докладніші інформації про Светляну Алілуєву. Пише її приятель, провідник індійської соціялістичної партії, що в Індії вона заходила до святині, щоб могла прислухуватись молитві. "Я вірю в Бога. Чейже мусить бути якась надлюдська сила" — говорила Светляна. Про політику багато не говорила, однак ставилась критично до немилосердного й жорстокого ведення державних справ її батьком. Батько любив її, також Хрущов дбав про неї, однак "той чоловік Косиґін не любив мене". "У СССР нема свободи" — сказала Светляна. "Вибори є глумом. Тільки один кандидат є на кожний уряд. Ви, люди, не можете собі уявити, чим Росія є насправді" — говорила донька Сталіна, що будував нову Росію.

Москва все ще сподівається, що Светляна вернеться додому з власної волі. Але вона знає, що її тоді чекає. А коли не вернеться, то вина спаде не лиш на неї, але на її двоє дітей у Москві — 22-літнього сина Йосифа Мороза (по батькові) і 17-літню Екатерину Жданову (по батькові).

ОСТЕРІГАЄ ПЕРЕД АСИМІЛЯЦІЄЮ

Леон Кроніц, президент сіоністичного руху в Канаді сказав, що жиди в Канаді не повинні асимілюватися, але зберігати свою власну культуру.

Жиди в Канаді, так само як в Америці, занепокоєні швидким ходом асиміляції молодого покоління.

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: GA 2-8553

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р Роман Юрій ГРАБАР
Дентист
13030 - 82 стріт
Едмонтон Алберта
Тел., офіс: 476-3535, 476-5833
Дім: 454-3049

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар, хірург і акушер
803 Professional Bldg.,
10830 - Jasper Avenue
Phone Office: GA 41814
Res.: HU 8-7441

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціаліст нирковнх недуг та залози (Простейт гленд), що реґулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.
Edmonton, Alta.

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.
Едмонтон, Алберта
Phone: Office — GR 9-3318
Res.: GR 9-4443

Д-р Петро Г. Козяк
EYE SPECIALIST
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ОЧЕЙ
709 Tegler Bldg., Edmonton
Тел. офісу: 422-8815
дому 434-1092

Д-р Г. Стефаник,
F.R.C.P.(C)
Лікар — спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
728 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Of.: 422-2745; Res.: 484-3821
EDMONTON, Alta.

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст - оператор
від глухоти, недуг горла, дишниці і кормового проводу. Tonsils, adenoids, сайнисис носа і залози (glands).
Тел. офісу: 424-4773
Дому: 482-2217
225 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave., Edmonton

Д-Р ВАСИЛЬ ПАВЛЮК
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(c)
хірург-спеціяліст
5B, Strathcona Medical Dental Bldg.
8225 - 105 St. Edmonton, Alta.
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Dr. W. Szlichcinski
ШКІРНІ НЕДУГИ
Приймає щодня від год. 10.00 до 5.30 попол. В суботи до 2.00
605 Tegler Building
Edmonton, Alberta.
Ph. GA 4-2201 Res. HU 8-7860

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 — LA 2-4347 — LA 2-6024

Др. Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
нова адреса:
522 Tegler Building
Edmonton, Alberta
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Припасовує окуляри

ВЕҐРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Веґревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone GA 2-1248

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

Пластова Станиця в Едмонтоні подає вислід коляди

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ

Коляду від Пластової Станиці і Пласт-Прияту зорганізували: пл. сен. Я. Іванусів, п. Е. Дрогомирецький, пл. сен. М. Дитиняк, пл. сен. Н. Цинцар і пл. сен. В. Кунда.

Крім пластунів і пластунок в коляді брали участь пані: К. Говда, С. Венгринюк, Р. Пристаєцька, О. Тарнавська, М. Пастушенко, Т. Стефанів і панове: Я. Говда, А. Моргардт, О. Цинцар, Ю. Климкович, Б. Климкович, М. Гаврилечко, І. Бумбак, Б. Блавацький, І. Кухаришин, Є. Довгий і Я. Пристаєцький.

Авта доставили: по 1 р. К. Холонівський, В. Бундзяк, Р. Солтикевич, І. Сидоренко, Я. Грищук, І. Кухаришин, Д. Петрів. По 2 р. С. Пухир, Б. Трильовський, П. Саварин, І. Урбан. По 3 р. М. Стефанів. По 4 р. Я. Іванусів.

Коляда порішла успішно і принесла 1868 дол. Ці гроші зложено на окремий фонд для придбання нової пластової домівки і таборової площі.

Пластова Станиця складає щиру подяку українському громадянству Едмонтону і околиці за прихильне принят-тя колядників, всім приятелям, які або самі ходили колядувати або дали колядникам до диспозиції свої авта, та членам Пласт-Прияту і Пластової Станиці за їх поміч у переведенні цьогорічної коляди.

По $25.00: Владика Кир Ніл, д-р Б. Ґаук, В. Кунда, Я. Іванусів.

По $20.00: суддя І. Дікур, Н. Юсипчук, Г. Барабаш, інж. В. Мацьків, Вол. Горбай, А. Мельник, (ст.) О. Віндик, М. Кушнір, Я. Росляк, д-р С. Ковалюк.

По $15.00: В. Середа.

По $10.00: Впреосвящ. Архиепископ Андрей, о. Ю. Ковальський, інж. Л. Дитиняк, М. Стефанів, Б. Маркевич, д-р Л. Байрак, І. Кухаришин, Д. Ільків, Я. Цвікілевич, О. Лазаренко, Я. Пристаєцький, А. Мельник (мол.), П. Саварин, інж. С. Мандрик, інж. С. Максимюк, Р. Олійник, д-р Н. Голубіцький, Р. Литвинець, М. Байрак, А. Ґреґорі, інж. М. Фляк, В. Гавриляк, Е. Довгий, І. Урбан, І. Стадник, д-р Д. Родинюк, М. Хомяк, Я. Грищук, Д. Янда, д-р Л. Фарина, И. Аронець, д-р С. Манастирський, Ф. Морозяк, д-р С. Яремчук, Ю. Чорненко, Н. Фіголь.

По $9.00: О. Гошовський.

По $8.00: д-р М. Вареница.

По $7.00: Б. Онуферко, О. Верхомин.

По $6.00: М. Трач, М. Тодорук, І. Хома.

По $5.00: д-р В. Іванець, д-р І. Романків, д-р М. Залеський, М. Лишак, інж. В. Батицький, Я. Прокопчук, д-р Я. Онуферко, Т. Войтів, І. Ільків, Я. Гуглевич, Л. Кузьмак, Ф. Вацке, В. Бажанський, П. Свист, д-р І. Смульський, д-р С. Варшавський, С. Климкович, А. Байрак, Є. Апонюк, М. Куць, д-р І. Ярема, Н. Дмитрук, А. Бабюк, проф. Б. Боцюрків, д-р О. Старко, д-р П. Старко, д-р М. Суховерський, П. Прокопів, І. Шевчук, І. Пшоняк, М. Іваник, С. Кіт, П. Озубко, П. Дацків, Ю. Хаба, С. Хаба, І. Болехівський, Я. Бабій, О. Петришин, П. Бойків, д-р В. Гирак, П. Кузик, П. Трильовський, інж. М. Бойко, В. Бриґідер, Р. Татух, О. Пристаєцький, М. Кордибан, М. Лиско, М. Свистун, інж. М. Когут, д-р М. М. Середа, інж. С. Базюк, В. Білінський, д-р П. Козяк, інж. Вас. Горбай, Г. Братків, І. Бумбак, М. Свистун, інж. Я. Костів, інж. Т. Шзед, Д. Петрів, д-р В. Качор, О. Юрчук, Н. Іванків, д-р А. Мартинюк, П. Кавулька, мгр. А. Масляник, д-р Т. Мацьків, І. Павликовська, мгр. Г. Якимечко, д-р М. Снігурович, А. Моргардт, В. Бойчук, о. Я. Федуник, А. Брода, Л. Пастушенко, Є. Штендера, Б. Олійник, о. В. Тарнавський, В. Татчин, В. Сопронюк, В. Доброліж, М. Наконечний, о. П. Мойсюк, А. Цинцар, О. Цинцар, І. Сидоренко, Є. Крумшин, І. Клим, С. Шкоропад, Я. Говда, Н. Фіялка, Н. Солоний, І. Венгринюк, П. Лазарович, Б. Мельничук, З. Прокоп, Р. Солтикевич, П. Прокоп, А. Филип, М. К. Кузьмак, О. Янда, А. Соробей, Т. Слабий, І. Ковальчук, Ю. Крайківський, І. Калінський, Л. Каричек, Т. Форемський, Н. Зубрицький, І. Лаґола, С. Слюзар, Я. Вавриньчук, О. Мазурок, інж. Б. Рудик, Г. Процьків, К. Таланчук, Н. Пріць, М. Кучер, Д. Радьо, Б. Блавацький, С. Ґрох, мгр. Ю. Стефаник, А. Маяровський, К. Кукурба, проф. І. Кейван, Д. Головка, И. Гонтарик, Н. Кузьо, С. Патан, В. Бундзяк, Л. Ґрох, І. Дєдів, Ч. Куць, О. Градюк, В. Бурак, Р. Березовський, П. Лукша, Н. Марчишин, Р. Дринич, С. Яременко, д-р І. Зуб.

По $4.00: С. Кушка, П. Кріль, Шелемай, В. Мадай, Ф. Байдала, о. Е. Камінський, В. Усик.

По $3.00: д-р С. Грабар, В. Кривор, Р. Цвікілевич, І. Конколос, Е. Дрогомірецький, П. Ласківський, І. Бойко, В. Шимків, о. М. Мартинків, О. Ґураль, М. Прокоп, Н. Паламарчук, інж. Ю. Чорнодоля, М. Прокоп, В. Багнюк, І. Шеблей, М. Сенчук, М. Сус, Б. Небожук, Г. Шарабун, А. Тарнавський, Р. Татчин, І. Верхомин, М. Карпяк, Г. Записоцький, І. Голуб, А. Морозюк, Ю. Ізьо, П. Форемський, І. Пухир, Г. Зінич, М. Берлад, К. Холонівський, В. Духній, С. Нагуляк, Вікторія Ріл Естейт.

По $2.00: І. Ільчишин, Ю. Климкович, В. Проски, М. Василишин, Р. Осташевський, Г. Борущак, В. Риґель, Я. Прийма, М. Тихий, М. Кендзерський, М. Ґловацький, І. Парубій, О. Єндик, О. Федак, С. Пуцентело, П. Тодорук, В. Гриньчук, В. Зеленко, С. Вовк, Е. Савка, І. Костів, В. Поливка, М. Коцан, С. Скорупська, А. Кривобок І. Дворницький, Р. Щебиволок, Р. Подільський, І. Бажабан.

По $1.50: В. Залуцький.

По $1.00: О. Росляк, проф. Ю. Буцманюк, О. Прийма, Л. Сацьків, І. Боднар, О. Ісаїв, Г. Ангел, Р. Верхомин, Н. Парфенюк, Г. Хохла, Ф. Морозяк, М. Голинський, Шаламей, Б. Перра (нечитко).

ПРИПОВІДКИ

Бідний хоче трохи, а захланний усе.

Батькове й матірне благословення зо дна моря витягає.

Бог дасть долю і в чистім полю.

Від малих дітей болить голова, а від великих серце.